

ARCHIEF PENSIONADO'S 2018

MADONDERDAG 27 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

STAMMENHOF LIGHT

De laatste donderdagmiddagrit van het jaar 2018. En een heerlijk weertje. Wel frisjes, maar een lekker zonnetje en bijna geen wind. Toch waren er maar 7 rijders present voor de rit. Nog te moe van het kerstdiner of nog steeds bezig met de winterstop? Volgende week, begin januari, zullen we het wel weer zien want dan zullen de matadores toch langzaamaan moeten beginnen met de voorbereidingen van het seizoen 2019. Natuurlijk werd er vandaag, na de vermoeiende kerstdagen, in een aangepast tempo gereden. Har F. en Pieter namen kordaat plaats op de eerste rij en in een lekker tempo ging het zuidwaarts. De wegen lagen er prima bij zodat het lekker opschoot. Henk, Har v.d. V., Wil v. M., Jo S..en John V. waren de andere deelnemers. Har en Pieter waren vandaag uitstekend in vorm want ze bleven mooi op kop tot Beek. Hier werd de oude Adsteeg beklommen, natuurlijk ieder in zijn eigen tempo, en boven werd netjes gewacht. Nu ging het omlaag via Hobbelrade naar Spaubeek en moest de Stammenhof Light bedwongen worden. Alweer hetzelfde protocol en boven werd gehergroepeerd. De terugweg via Hillensberg verliep ook probleemloos en zo kwamen we na 65 km. weer terug op het Hingen. Deze laatste donderdagmiddagrit verliep uitstekend en natuurlijk kan het Fluitend Hert weer de gevleugelde uitspraak doen: "LEKKER GEFIETST." Nog 2 ritten op de kalender voor dit jaar. Komende zaterdag om half twee op het Hingen en dan de afsluiting van het seizoen, de Sylvesterrit. Deze rit begint om 10 uur op het Hingen en dan zal er een kleine 50 km. gefietst worden. Het is de bedoeling dat we hierna afsluiten bij Café 't Heukske in St. Joost waar de oliebolletjes voor ons klaar zullen staan. De mensen die niet mee kunnen fietsen zijn bij deze ook uitgenodigd om rond 12 uur naar St. Joost te komen zodat we met een mooie groep het seizoen 2018 kunnen afsluiten.

Het Fluitend Hert

ANDAG 24 DECEMBER

Schitterend fietsweer, een lekker zonnetje en bijna geen wind. Wat wil je nog meer. Maar op deze maandagmorgen vlak voor kerstmis hebben de pensionado's toch hoogstwaarschijnlijk wat anders te doen. Winkelen of de kalkoen klaarmaken, wie weet. En daarom stonden vanmorgen maar 5 rijders op het appèl, zodat we de 500 deelnemers net niet hebben gehaald dit jaar. Har F., Wil v. M., Jo S., Lex en Pieter waren de gelukkigen die ondanks deze drukke tijden toch konden gaan fietsen. John had wel nog even tijd om ze uit te zwaaien en daarom weet het Fluitend Hert wat de bedoeling was. Er zou weer eens de prachtige route richting Overhetfeld gereden worden. Hoe het de matadores is vergaan zullen we nog wel horen. Volgende week, 31 december, is er geen rit om 11 uur want dan staat de Sylvesterrit op het programma. Het vertrek is dan om 10 uur bij café 't Hingen en het is de bedoeling dat we rond 12 uur aankomen bij café 't Heukske in St. Joost. Hier zullen we dan het seizoen afsluiten met een kop koffie en een oliebol. Hopelijk hebben we net zulk goed weer als vandaag zodat we met veel mensen deze traditionele rit kunnen maken.

Maar 5 deelnemers die het rondje Overhetfeld vandaag hebben gefietst. Waarschijnlijk moesten velen nog de laatste boodschappen doen voor de feestdagen. Wie zal het zeggen? Aan het weer kan het niet gelegen hebben. Vandaag was het droog en scheen de zon.

De rit verliep zelfs zo vlot dat er nog gelegenheid was om Pieter een stuk te begeleiden op de terugweg. Bij thuiskomst stond de teller op 75 km.

Onderweg vormde het "epke" van Har v.d.V. het gesprek van de dag. Iedereen was het eens: de muzikale uitvoering was oorverdovend; solist blaast luisteraars de oren dicht.

Over de overige aspecten liepen de meningen uiteen. Daarom graag uw mening. Deze kunt u toezenden aan de redactie. Het betreft de volgende onderdelen:

Zuiverheid;

Balans, totale sound en klankkleur;

Dynamiek, maakt solist gebruik van hard en zacht;

Ritmiek, maakt solist gebruik van tempowisselingen, en weet solist de temposchommelingen te voorkomen?

DONDERDAG 20 DECEMBER

Onvoorstelbaar maar waar. Niet nat geworden tijdens het fietsen. Om 1 uur scheen zelfs even de zon op het Hingen. Toch was er maar 1 rijder present, Har Fijen. Maar rond 2 uur begon het hier te regenen, maar Har heeft daar geen last van gehad. Hij had ervoor gekozen om richting Elsloo te fietsen, en hier is het de hele middag droog gebleven. Pas op de terugweg kreeg hij bij Roosteren een paar druppeltjes zodat hij redelijk droog thuis is gekomen. Toch weer ruim 50 km. gefietst en de koppositie overgenomen in het klassement van de donderdagmiddag. Klasse, Har.

Maandag 17 december 2018

Rondje rondom Maaseik.

Aan de start 2 deelnemers, te weten Har F. en Har v.d.V. De rest vertrouwde het weer niet denk ik of ze hadden andere verplichtingen. Gezien de straffe wind besloten we richting Roosteren te rijden via de Bellekesweg. Voor de brug in Roosteren linksaf via het industrieterrein naar Buchten-Born. In Berg aan de Maas hebben we het veer naar Stokkem genomen. Toen naar Lanklaar en via het bekende fietspad door het bos richting Maaseik. Op het einde van het fietspad gingen we linksaf richting Wurfelt. Vervolgens via de bekende wegen naar Kessenich, Thorn, Wesse en naar huis. Op het Hingen aangekomen hadden we 70 km op onze tellertjes. De regen was achterwege gebleven, maar de fietsen hadden wel een flinke poetsbeurt nodig.

Mvg

Har van der vorst.

DONDERDAG 13 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

SCHLEIDEN

Maar geen paniek. De Pensionado's zijn deze donderdag niet naar de Eifel gefietst, ondanks dat ze dat best zouden kunnen, want hier in de buurt ligt er ook een Schleiden. Bij de mensen van Montfort bekend als "Langs de molen". Ondanks het heerlijke weer, een lekker zonnetje en 0 % kans op regen, waren er toch maar 3 rijders present. Of het de anderen te koud was, wie weet. Maar daar hebben we tegenwoordig de beste kleren voor, dus maar snel nog eventjes naar Salden om voor Kerstmis nog wat te bestellen. Omdat de wind vanuit het oosten kwam werd er voorgesteld om richting Duitsland te gaan. Har en Har op kop en John, zoals gewoonlijk, netjes uit de wind in het wiel. In een lekker "Wintertempo" ging het naar Saefelen en zo de bekende weg richting Straeten. Omdat het zo lekker liep besloot John hier de weg naar rechts te nemen en zo binnendoor richting Ueterath te gaan. Nu meteen links aanhouden en dan gaat het via Schleiden langs de welbekende molen weer terug. Nu hadden we wind mee en evengoed in een heerlijk tempo ging het huiswaarts. Na twee uurtjes, met 50 km. op de klok, kwamen we weer terug op het Hingen. Niemand had last gehad van de lage temperatuur en met recht kunnen we zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

MAANDAG 10 DECEMBER

REGEN???

Om 11 uur scheen volop de zon, maar toch was er niemand op het Hingen. 's Morgens had het constant geregend en de voorspellingen van Buienradar gaven ook niet veel goeds te zien. Dus hebben de Pensionado's waarschijnlijk eieren voor hun geld gekozen en zijn ze allemaal thuis gebleven. Voor komende donderdag zijn de vooruitzichten wel goed, dus we hopen dat we dan weer wat kilometers kunnen maken.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 6 DECEMBER

Bij het vertrek op het Hingen stonden maar 3 rijders. Henk Swillens, Har Feijen en Har van der Vorst. De mindere opkomst kwam door het mindere weer of men speelde nog met de gekregen sinterklaascadeautjes. Gezien de buienkans besloten we om een groot rondje om de gemeente Echt te rijden. Via Susteren, Millen, Höngen, Saefelen, Waldfeucht, Jabacircuit, Monfort. In Millen draaide Har Feijen rechtsaf richting Nieuwstadt. Henk en Har hebben bovenstaand route gereden. De gereden

afstand bedroeg 60 km.

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

MAANDAG 3 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

STAMMENHOF LIGHT

Buienradar is weer veelvuldig geraadpleegd vandaag. Want om 8 uur viel er nog een flinke plensbui en dan hebben de Pensionado's niet meer zoveel zin. Toch waren er om 11 uur evengoed 5 rijders present die niet zo bang waren. Har Fijen, Har v.d. Vorst, Lex Quadvlieg, Steven Bonestroo en John Vergoossen, dit waren de dapperen die het aandurfden. En ze hebben een goede gok genomen vandaag want de hele rit is er geen druppeltje gevallen. We hebben zelfs af en toe in het zonnetje mogen rijden, en dat bij een temperatuur van rond de 14 graden, dus voorjaar. Omdat er een behoorlijke wind stond uit zuidelijke richting werd besloten om maar eens langs de Maas richting Urmond te gaan. Har F. en Steven namen plaats op de eerste rij en in een echt Pensionado'stempo ging het, via de prachtige fietspaden, zuidwaarts. Na een half uurtje werden de kopmannen afgelost door de andere Har en Lex. John hield zich wijselijk uit de wind, maar dat is geen nieuws. Dit is nu eenmaal zijn vaste stekkie. Achter Klein Meers konden we niet door langs de dijk want het schijnt dat het lek nog altijd niet is gedicht. Dus richting Catsop en binnendoor naar Beek. Hier bedwongen we de oude Adsteeg en zo richting Stammenhof. Gelukkig koos Har Fijen, onze wegkapitein voor vandaag, voor de Lightversie en via deze mooie klim ging het naar Puth. Boven werd netjes gewacht op John en nu kregen we wind mee. Via Doenrade naar Hillensberg en nu omlaag. Wind in de rug, bergaf, dus nu vond John het tijd om zijn neus ook eens vooraan te laten zien. Van de grote mannen mocht hij ook eventjes kopwerk doen en zo ging het richting Höngen. De gebruikelijke weg door Havert naar Koningsbosch en via Illbrink en de Slek kwamen we na twee en een half uur, met ruim 65 km. op de klok, weer terug op het Hingen. De fiets moest wel gepoetst worden want de wegen zijn toch behoorlijk smerig, maar we hebben het lekker droog gehouden en evengoed weer een mooie rit kunnen maken.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 29 NOVEMBER

EN ALWEER EEN "LONE RIDER"

Donderdagmiddag 29 november was er kennelijk weinig animo om te fietsen. Om een uur was er maar een fietser present op het Hingen. Har Fijen was de bikkelaar die het wel aandurfde, ondanks de

vele regen van 's morgens. Hij heeft toen een rondje Thorn-Maaseik gefietst van 35 km. **En geen regen gehad.** Wel had de fiets een flinke poetsbeurt nodig want de wegen waren toch wel smerig.

MAANDAG 26 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

K.K.N.R..Korte Kaaie Nate Rit

Zo is de benaming van Piet voor de rit van vandaag. Vanmorgen om 11 uur was het nog best te doen. Droog, maar wel koud. Dus goed fietsweer. 7 Dappere Suisters waren present om deze winterdag evengoed hun kilometers te maken. En toeval of niet, het waren dus ook de 7 mensen die bovenaan in het aanwezigheidsklassement staan. Over echte bikkels gesproken, de echte Suist-mentaliteit van de oudere garde komt toch weer bovendrijven. Nadat we de vorige week een behoorlijk lange rit hadden gemaakt werd er voorgesteld om het vandaag wat korter te maken. Natuurlijk was iedereen het hiermee eens en er werd richting Maaseik gekoerst. Omdat John de vorige week zo netjes uit de wind was gehouden voelde hij het als een verplichting om vandaag maar meteen de kopplaats in te nemen. Samen met Har v.d. Vorst ging het in een lekker tempo via de Col du Canal naar Roosteren en zo naar Maaseik. Hier vond John dat hij zijn werk had gedaan en hij liet zich terugzakken in de buik van het peloton, zijn vaste stekkie, zullen we maar zeggen. Wil v. Montfort nam zijn plaats in naast Har en deze twee kleppers hebben de hele rit verder het kopwerk gedaan. Heel hartelijk bedankt voor dit werk, mannen. Natuurlijk werd er in een voor iedereen goed te volgen tempo gereden want er werd volop gebabbeld in de groep. Via de bekende wegen door België ging het richting Stramproy en zo naar Neeritter. Maar in Thorn begon het zachtjes te miezeren, dus werd besloten om rechtstreeks naar huis te fietsen. Gelukkig bleef het bij wat fijne druppeltjes zodat we toch niet al te nat werden. De mensen uit Montfort werden weer eens netjes thuis afgeleverd en zo verder naar St. Joost. Vanaf dit punt was John nog maar alleen over en dus ging hij moederziel alleen naar het Hingen. Evengoed 55 km. gefietst en ondanks het mindere weer was iedereen toch weer eens ouderwets tevreden.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 22 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

Slingerberg

“LEKKER GEFIETST”. Dat mogen we met volle overtuiging zeggen vandaag. Het was een heerlijk weertje. Een lekker zonnetje en geen wind, dus wat wil je nog meer. Ook de temperatuur was zodanig dat het geen probleem was bij het fietsen. En toch maar 7 deelnemers vandaag. Of dit te maken heeft met het akkefietje van vorige week, wie weet. De aanwezigen waren: Har v.d. Vorst, Har Fijen, Henk Swillens, Chris Ruyters, Jaack Wijers, Frans Hintzen en John Vergoossen. Er werd besloten om vandaag eens richting Slingerberg te gaan. Dus niet al te ver maar voor de donderdagmiddag is dit in de wintertijd genoeg. Henk en Chris namen plaats op de eerste rij en in een lekker tempo dat voor iedereen goed te doen was ging het Zuidwaarts. Natuurlijk overal over de prachtige nieuwe fietspaden

en het was werkelijk genieten. Het tempo was heel regelmatig zodat er ook achteraan niet steeds bijgetrokken hoefde te worden. En daardoor ging het dus evengoed sneller als normaal. Maar zoals bekend, regelmaat is de boodschap. Har v.d. Vorst kwam Chris nog eventjes aflossen maar Henk wist van geen wijken. Hij heeft de hele weg op kop gereden, klasse, Henk. En Chris heeft ook een behoorlijke duit in het zakje gedaan, ook hartelijk bedankt, Chris. De wegwerkzaamheden in Urmond zijn bijna klaar zodat we hier weer de normale route konden volgen. Maar langs het kanaal in Elsloo waren ze weer eens aan de dijk aan het werken en de weg was hierdoor kletsnat, dus de fietsen zagen er na deze 500 meter weer eens niet uit, dus evengoed weer poetsen ondanks het prachtige weer. De Slingerberg werd door iedereen rustig beklommen zonder al te grote inspanningen te doen. En zo hoort het in de winter. Boven werd mooi gewacht en de formatie werd meteen weer hersteld. Via Graetheide ging het nu terug naar huis waar we rond kwart over drie, met een kleine 65 km. op de teller, weer in Echt aankwamen. We namen afscheid van Henk en Chris, na ze nogmaals te hebben bedankt, en via de Bosweg ging het terug naar het Hingen. Hier natuurlijk de fiets gewassen en lekker onder de douche. Een geweldige donderdagmiddag. Hopelijk kunnen we de resterende middagen steeds zo collegiaal fietsen, want het was werkelijk genieten vandaag.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 19 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

KESSEL-HELDEN

Winter!!! Behoorlijk fris vanmorgen dus allemaal dikke kleren aan. En er stond ook nog een behoorlijk straffe Noordenwind. We waren met 10 man en Har v.d. Vorst stelde voor om richting Kessel te gaan en natuurlijk werd dit aangenomen. Har en Steven namen plaats op de eerste rij en in een lekker tempo ging het richting Montfort. Iedereen kon goed volgen en dus werd er volop gebabbeld in het peloton. Vooraan werden de kopmannen geregeld afgelost en zowat iedereen heeft vandaag zijn portie werk verricht. Allen John, het Fluitend hert, en Jo Storms zijn vandaag niet vooraan gezien. Voor de rest waren er geen "drukkers" en zelfs Geert en Lex deden hun duit in het zakje. Tegen de wind in werden de kilometers lekker afgelegd. Maar op de Keizersbaan in Kessel werd niet de afslag Helden genomen. De groep reed rechtdoor en even later wist men het niet meer. Maar linksaf gelagen, want daar moest ergens Helden liggen, maar nu kwamen we in de Heldense bossen terecht. En hier is geen verhard fietspad, dus werd het crossen geblazen. Gelukkig was het droog en was het goed te doen. Na een tijdje kwamen we weer bij de grote weg en kon het tempo weer worden aangepast. Met de wind in de rug ging het nu richting Neer en zo via Roggel en Heythuysen naar huis. Maar omdat de afstand toch wat meer was dan de voorgaande weken, en omdat het hard waaide, en omdat het behoorlijk frisjes was, kreeg John een geweldige optater. Hij vergat de ijzeren regel in de wintertijd: "Zorg altijd voor voldoende kolen op de kachel". En omdat hij niks bij zich had moest hij flink de tol betalen. In Grathem kreeg hij een flinke hongerklop en was het gedaan met de pret. Maar collegiaal als ze bij Suist zijn werd er netjes gewacht en werd John mooi thuisgebracht. Wel had hij geen puf meer om de mannen van Montfort naar huis te brengen en dus werd er rechtstreeks via het Ei naar huis gefietst. Evengoed 85 km. op de teller en ondanks de hongerklop "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 15 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

Kempen-Ueterath

Geweldig weer vandaag, en dus volle bak. Maar liefst 14 rijders meldden zich voor het “winterse” donderdagmiddagritje. Omdat er de vorige week 95 km. gereden was werd meteen voor het vertrek duidelijk gemaakt dat dit toch echt niet de bedoeling is. De ritten moeten zodanig zijn dat we altijd voor 4 uur terug zullen zijn. Vandaag mochten we een oude bekende weer eens begroeten. Henrie Janssen uit Nieuwstadt maakte weer zijn opwachting, en het was net alsof hij helemaal niet weg was geweest. Hij reed dus nog steeds precies zoals hij dat altijd heeft gedaan. John en Hub tekenden voor de route en dus ging men op pad richting Montfort. Tegen de wind in werd het tempo natuurlijk rustig gehouden. Via het Reutje naar Posterholt en zo richting Karken en Steinkirchen. Maar de grote kleppers die vandaag meereden waren niet zo happig op kopwerk. Ze hielden zich goed schuil in het grote peloton en lieten het kopwerk over aan een paar mensen. Niet zo netjes, Suisters, jullie mogen ook gerust eens op kop komen. Via Kempen ging het richting Ueterath. Nu kregen we wind mee en wilden sommigen het tempo weer eens flink opdrijven. Maar dit is dus niet de bedoeling op donderdagmiddag. John bleef natuurlijk achter want hij heeft echt geen zin om zich in de winter weer over de kop te rijden wat hem in het voorjaar wel is gebeurd. Omdat Hub dat voor goed in de gaten had minderde hij snelheid. Maar sommige rijders waren het hier niet zo mee eens en dus kreeg Hub flink wat kritiek te verwerken. Dit is dus echt niet de bedoeling. Het motto moet blijven: SAMEN UIT IS SAMEN THUIS. Omdat Hub en John hier dus echt niet van gediend zijn sloegen ze onverwacht af, wat door de rest niet zo op prijs werd gesteld. Deze mensen draaiden dus om en reden verder de route zoals Hub en John ze in gedachten hadden. Zo kwamen we toch als een groep aan, nadat we achtereenvolgens de mensen uit Montfort en uit St. Joost hadden afgeleverd. Om problemen zoals vandaag te voorkomen moeten we toch er van uit gaan dat op de donderdagmiddag echt de hele rit in een rustig tempo wordt gereden en het moet niet zo zijn dat er rijders zijn die moeite hebben met het tempo. Anders gaat dit prachtige initiatief ten onder aan zijn eigen succes. Want om nu al te moeten gaan splitsen is toch te gek voor woorden. Dus in het vervolg een tempo dat voor iedereen “gemakkelijk” te volgen is. En ook iedereen zijn deel van het kopwerk zodat we deze ritten kunnen rijden volgens het echte Suistprincipe.

Het Fluitend Hert

Maandag 12 november.

Lüttelforst-Sint Ludwich - Montfort.

Er hingen donkere wolken in de lucht en er werd plaatselijk regen gemeld. De meeste mensen hadden schijnbaar geen zin om nat te worden, met gevolg 2 mensen aan de start. Te weten Lex Quadvlieg en Har van der Vorst. Deze twee durfden het weer te trotseren. John in burgerkleden wenste ons veel succes.

Op verzoek van Lex zouden we de route naar Lüttelforst nog eens fietsen. Deze route hebben we onlangs nog gereden. Via de bekende wegen naar de Meinweg en boven gekomen scheen er zelfs

nog een flets zonnetje. Toen richting de bossen naar Lüttelforst en via Dalheim –Sint Ludwig naar de Etsberg.

Vervolgens via Posterholt –Hitje naar huis. Maar het kon niet uitblijven, het begon zachtjes te regenen.

Het kon de pret niet drukken, we waren bijna thuis. Op Sint Joost aangekomen hadden 70 km samen op kop gefietst.

MVG

Har van der Vorst.

DONDERDAG 8 NOVEMBER

Op deze prachtige donderdagmiddag waren 11 rijders present. Ze hebben de rit Niederkrüchten-Heinsberg gereden. Dit waren 95 km.

MAANDAG 5 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

OVERHETZFELD

Het schijnt dat de zomer weer terugkomt. Een heerlijk zonnetje, bijna geen wind, dus ook bij de Pensionado's volle bak. Maar liefst 14 rijders tekenden de presentielijst op het Hingen. Er werd, na enig overleg, besloten om eerst in noordelijke richting te rijden. Har Fijen werd tot wegkapitein benoemd en samen met Pieter werd de eerste rij bezet. Har, een Pensionado van het eerste uur, weet prima hoe de hazen lopen en hij zette het tellertje op een echte Wintertijdsnelheid. Rond de 26 tegen de flauwe wind in en iedereen was in zijn sas. Via Lerop en Kitskesberg ging het richting Boukoul en Swalmen. Gezellig kletsend werden de kilometers afgelegd. Koos en Steven kwamen nu de kopmannen aflossen en ook deze twee kleppers hielden het netjes, dus iedereen tevreden. Via de bekende binnenwegen door OverhETFELD en BrüGgen ging het richting Meinweg. De afzink naar Herkenbosch was natuurlijk kaasje voor de snelle mannen. Eventjes de kraan helemaal open en laten zien wat ze in hun mars hebben. Beneden werd natuurlijk gewacht op de " verstandige" rijders die het evengoed rustig aan deden. In St. Odiliënberg gingen we rechtsaf over het mooie fietspad richting Linne. Hier kwamen we Roy nog tegen die schijnbaar pas 's middags naar zijn werk gaat. Voor de overweg namen we afscheid van Pieter die over de stuw naar huis reed. De mensen van Montfort en St. Joost werden netjes thuis afgeleverd en zo kwamen we na 70 mooie kilometers weer ruim op tijd terug op het Hingen.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 1 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

ZEIKNAAT GEWOARE

Om 1 uur was het nog droog, maar toch stonden er maar 5 Pensionado's klaar voor het wekelijkse donderdagmiddagritje. Of de anderen Buienradar goed hadden bestudeerd, of dat er andere verzachtende omstandigheden waren, wie weet. Van een vaste deelnemer kregen we later te horen dat hij 's morgens alleen was gaan fietsen. En hij heeft het dus droog gehouden, een wijs besluit. Maar de echte bikkels waren gewoon om 1 uur present. Uit Montfort Geert en Cor, uit Maasbracht-Beek Wil, en uit Pey Paul en John. De wind kwam uit het zuiden, dus werd deze richting voorgesteld. Geert wist wel een route en zo gingen we vol goede moed op pad. Via Dieteren en Baakhoven naar Susteren, en hier begon het al zachtjes te druppelen. Maar we deden net of we gek waren en reden gewoon door. Paul en Geert gaven het tempo aan en de andere drie bleven netjes in het wiel. De route voerde ons naar Millen en zo door het bos naar Wehr. Het begon steeds meer te regenen maar we trokken ons hier niks van aan. In Hillensberg gingen we niet omhoog maar richting Süsterseel. Langzaamaan werden we toch behoorlijk nat en dus werd de route naar huis ingeslagen. Via Höngen en Havert ging het naar Koningsbosch en door de Haselaar naar Pey. Paul ging hier rechtdoor maar Wil en John besloten om de Montfortanen naar huis te brengen. En daarna reden Wil en John nog richting thuishaven van Wil. John, eigenwijs als hij is, ging nog verder via Maasbracht en Stevensweert. En dat heeft hij geweten, want nu begon het echt te regenen en zodoende werd hij inderdaad helemaal zeiknat. Maar echte bikkels malen hier niet om. De fiets thuis afgewassen en de natte kleren op de wasdraad. En toen onder de hete douche. Wat een genot, als je echt koud bent en dan zo'n lekkere douche, daar knapt een mens van op. Ondanks de regen evengoed: "LEKKER GEFIETST"

Het Fluitend Hert

MAANDAG 29 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÜTTELFORST-ST. LUDWIG-KONINGSBOSCH

Wintertijd, en dat hebben we gemerkt. Het was behoorlijk fris vanmorgen, daarom allemaal in wintertenu. Alleen John had nog "korte" handschoenen aan. Maar dit was omdat hij de lange niet kon vinden. Gelukkig vielen zijn vingers niet af van de kou want zoals Chris Hannen altijd zegt: "Je moet even doorbijten en dan voel je niks meer." En Chris heeft inderdaad gelijk. We waren met 8 rijders present en omdat de wind uit het Noorden kwam werd er geopperd om richting Meinweg te gaan. Har en Har namen de taak op zich om het veld aan te voeren en in een lekker tempo, aangepast aan de wintertijd, ging het naar de Meinweg. In gesloten formatie, zelfs Geert en John konden gemakkelijk volgen, ging het naar boven en zo konden we meteen door. Bovenop waaide het flink en dus was het behoorlijk frisjes. Van hieruit richting Lüttelforst en door de prachtige bossen met fantastische herfstkleuren ging het naar Lousberg. Nu hadden we het ergste van de wind gehad en mooi profiterend van de straffe Noordenwind ging het naar Merbeck. Ondertussen waren ook Wil en Geert

aan kop verschenen maar het tempo bleef heel goed te doen. Via St. Ludwig en Vlodrop reden we verder richting Echterbosch. Geert stuurde ons nu binnendoor richting Koningsbosch en via de Haselaar en Sevriens ging het naar huis. Toch weer een kleine 75 km. gefietst en in een heerlijk "Pensionado's-tempo. Rond 1 uur waren we weer terug op het Hingen zodat we nog een hele middag voor ons hadden. Omdat het 's morgens toch behoorlijk fris is zullen we vanaf volgende week 5 november weer vertrekken om 11 uur. Het is dan de bedoeling om, afhankelijk van het weer, steeds een ritje te maken van rond de 80 km. zodat we steeds om ongeveer 2 uur terug zullen zijn.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 25 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE JOHN WOLTERS

De herfst heeft nu toch wel zin intrede gedaan. Na het heerlijke weer van vorige week waarbij de donderdagmiddaggroep met 9 rijders alweer 75 km. onder de wielen heeft laten doorrollen was het vandaag toch een heel andere koek. Behoorlijk frisjes, maar gelukkig bijna geen wind. Daarom toch weer 10 rijders present. Aan John Wolters werd gevraagd om de rit van vandaag voor te zitten. En hij heeft zich uitstekend van zijn taak gekweten. Via allerlei rustige, maar wel goed berijdbare binnenwegen ging het richting achterkant Slingerberg. Jo Storms, toch een zeer ervaren fietser, gaf aan dat hij hier nog nooit van zijn lange wielerven was geweest. Langs het vliegveld en zo richting Ulestraten. Via Schimmert en de achterkant van de Vuilnisberg naar Schinnen en toen kwam de Beukeberg.. Het tempo was steeds binnen de perken want als je achteraan de gaten kunt dichtrijden zonder boven de 30 te komen is het een echt pensionado'stempo. En zo hoort het ook. De afdaling van Hillensberg hebben we maar half gedaan want toen ging het naar links. Door het veld richting Broeksittard en daarna via Millen weer naar huis. Lekker 75 km. gefietst en fit aangekomen op het Hingen, wat wil je nog meer.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 22 OKTOBER

Het is dit jaar nog niet zo vaak voorgekomen maar deze maandagmorgen regende het. Daarom waren er om 10 uur geen rijders.

MAANDAG 15 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GELLIK

Het kan niet op dit jaar. Half oktober en nog zomerse toestanden met ruim 25 graden. 12 Suisters hadden het geluk dat ze vandaag present konden zijn op het Hingen. Na de gebruikelijke discussie waar we heen zouden gaan werd besloten om de Belgische kant vandaag weer eens op te zoeken. Om niet over de oude spoorlijn te rijden i.v.m. de vele afgewaaiden takjes en eikels nam John het initiatief en hij stuurde de groep via rustige binnenwegen evengoed richting Niel bij As. Lekker peddelend werden de kilometers afgelegd waarbij Wil v. Montfort en Bart Rams, die een vakantiedag opofferde om ook eens mee te kunnen fietsen, de koppositie voor hun rekening namen. Het tempo was zodanig dat iedereen gemakkelijk kon volgen, en zo hoort het ook. In Niel bij As gaf John het commando over en er werd de eerste afslag richting Zutendaal genomen, maar deze kwam niet precies in Zutendaal uit. Via verschillende knooppunten kwamen we op een grote weg uit waarna we maar, op hoop van zegen, Oostwaarts gingen. Uiteindelijk kwamen we uit in Gellik, een flink eind uit de buurt. Volgende keer misschien toch wat meer op de borden van de knooppunten kijken want later bleek dat er vanuit Gellik een mooie route door de natuur loopt richting Rekem. Pieter wilde via Lanaken richting Rekem gaan maar John meende dat de optie richting Maastricht beter zou zijn. Maar dit bleek niet het geval te zijn. Want op het fietspad langs het Albertkanaal werd flink gewerkt door de kantonniers en ze versperden de hele weg. Ze hadden geen zin om hun tractor even te verplaatsen om ons door te laten en uiteindelijk besloot men om via de berm te proberen hier langs te komen. John had geen zin in een klauterpartij en hij draaide om en hij nam dus toch de route via Lanaken en Rekem. Wel een flink stuk langs een drukke verkeersweg maar uiteindelijk werd Rekem bereikt. Nu rusting langs het kanaal tot Elen en zo weer naar huis. Een kleine 110 kilometer op de teller en even na 2 uur thuis, dus ondanks de problemen toch lekker gefietst. Alleen is het niet zo netjes van Het Fluitend Hert om alleen om te draaien en zo de terugweg te maken. Hopelijk heeft de rest van de groep de terugweg goed gevonden en kunnen zij ook spreken van een geslaagde trip. Hoe het hun vergaan is horen we nog wel.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 11 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

PRUMMERN

Het lijkt wel of het weer zomer wordt. Vandaag was het heerlijk fietsweer, niet veel wind en een temperatuur van dik boven de 20 graden. Dus konden we weer een heel stel Suisters verwelkomen op het Hingen. Maar liefst 11 ridders meldden zich voor het donderdagmiddagritje. Hierbij ook, na een lange tijd, weer John Wolters die zover is hersteld dat hij het fietsen weer kan oppakken. Omdat de wind uit het Zuidoosten kwam werd er gekozen voor een rit richting Prummern. In een lekker tempo ging het richting Koningsbosh, waarbij er geregeld gewisseld werd aan de kop. Zodoende konden verschillende mensen toch hun werk doen en het schoot lekker op. Er werd prima rekening gehouden met de zwakkeren zodat iedereen lekker kon meefietsen. Voor de beklimming naar Prummern moesten we natuurlijk weer wachten voor de spoorwegovergang en op de klim ging iedereen in zijn eigen tempo. Boven werd mooi gehegroepeerd en nu kregen we wind mee zodat het tempo wat kon worden verhoogd. Maar ook nu bleef het binnen de perken en zo bereikten we mooi als groep Waldfeucht. Hier speelde de knie van John weer eventjes op maar gelukkig was het nu snel weer over zodat we toch samen aankwamen op het Hingen. 70 heerlijke kilometers gefietst en daarom besloten

Annie, John en John maar om eventjes plaats te nemen in het zonnetje op het terras. Een mooie afsluiting van een heerlijke fietsmiddag.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 8 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RIMBURG- SCHINNEN

Op voordracht van John ging de rit naar Rimborg. Helaas. Al na enkele kilometers sloeg bij hem het noodlot toe. Een van zijn knieën sloeg plotseling op slot. Afgelopen maandag overkwam hem dit ook al. Na enkele kilometers rustiger gefietst te hebben kon hij toen de betreffende knie weer normaal bewegen. Aangezien hij niet zag zitten dat dit vandaag ook weer zou gebeuren, vroeg hij de groep verder te fietsen, zonder hem. Bij de eerstvolgende afslag voegde John de daad bij het woord en was gezien.

Een paar kilometer voor Rimborg verliet Hub de groep. Hij had vooraf aangegeven niet de hele route mee te fietsen. Na het passeren van de Schilpadden in Rimborg werd het welbekende klimmetje genomen. In een heerlijk zonnetje werd gewacht tot iedereen boven was en zijn banaantje verorberd had. Via Brunssum, Schinveld, Bingelrade, Amstenrade ging het vervolgens naar Schinnen. Ook hier werd gewacht tot iedereen het klimmetje achter de wielen had , voor dat verder werd gefietst.

Daarna ging de rit naar Spaubeek. In Geleen werd afgeslagen naar Munstergeleen en via Watersley ging het opwaarts naar Doenrade. Om weer te af te dalen naar Hillensberg. Aan de Watersley hield Jo S het voorgezien en reed richting Sittard. Vanaf Hillensberg werd de gebruikelijke route naar huis gevolgd. In Susteren verliet Steven de groep en even verder reed Piet nog lek; een klusje dat hij, gezien zijn deskundigheid, snel geklaard had.

Tegen 14.00 uur was de groep, althans wat er nog van over was, weer terug in Echt. De teller gaf 100 km en ca. 400 hoogtemeters aan.

Har Fijen

P.S.

Het bleek bij John vandaag wat langer te duren, maar toen hij terugreed en bij Sevriens kwam, gebeurde het wonder alweer. De knie voelde weer normaal dus hij kon gewoon fietsen. Dus ook omgedraaid en de richting Rimborg ingeslagen. Van hieruit, schijnbaar ongeveer dezelfde route als de hoofdgroep, richting Schinveld en toen via Jabeek en Hastenrade naar huis. Toch ook een kleine 90 km. gefietst en ik was even na half twee thuis. Dus ondanks de malheur: LEKKER GEFIETST". En hopelijk tot donderdag.

Het fluitend hert

DONDERDAG 4 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASMECHELEN-THORN

Vandaag stond weer de eerste donderdagmiddagrit van het winterseizoen op het programma. Het weer was prima, een lekker zonnetje maar toch wel een straffe wind. Dus wel verschillende korte broeken, maar blote armen hebben we niet gezien. 9 Rijders stonden klaar om 1 uur op het Hingen, een hoopvol begin van deze serie. Har Fijen had een route in gedachten en zodoende mocht hij plaatsnemen op de eerste rij. Chris Ruyters, die normaal bij de A-groep meerijdt, was zo sportief om de tweede kopplek in te nemen. En deze twee kleppers hebben dit de hele rit van 80 km. volgehouden. Een puike prestatie, want dat het langzaam ging kan niet gezegd worden. Ze hielden een strak tempo aan maar er werd wel gezorgd dat iedereen kon volgen. Via de Nederlandse kant werd er koers gezet naar de brug bij Stein. Steeds wind op de kop, dus het was werken geblazen. Maar het liep voortreffelijk, precies zoals het meestal gaat bij de Pensionado's. Nadat we de Maas hadden gepasseerd kregen we wind mee, en dat was te merken aan het tempo. Meteen werd er een tandje bijgestoken en het tempo ging fluks omhoog. Maar ook nu weer werd er rekening gehouden met de zwakkeren waarvan het Hijgend Hert natuurlijk de hoofdpersoon was. Even na drie uur waren we dus weer terug in Maaseik en om niet meteen te beginnen met een kort ritje werd besloten om de lus via Thorn er nog maar bij te pakken. Paul vond het wel al genoeg en hij draaide af naar Echt. De rest ging netjes verder en probleemloos werd Thorn bereikt. Omdat het tempo de hele rit toch wel aan de hoge kant was voor Pensionado's begrippen vroeg John of het vanaf nu wat minder kon. En natuurlijk werd er meteen getemperd. Zo bereikten we probleemloos Maasbracht waar Har, Annie en John rechtdoor gingen richting St. Joost. Chris draaide mee linksaf om naar Linne te gaan en Wil werd netjes thuis afgezet. Cor en Geert moesten nog door naar Montfort en Jo Storms had hierdoor de weg vrij om vanaf Montfort nog eventjes flink door te knallen naar Susteren. Deze eerste "winterrit" verliep perfect en hopelijk kunnen we nog vaak zo rijden op de donderdagmiddag.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 1 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASTRICHT-ULESTRATEN

De herfst is nu toch echt begonnen. Vanmorgen was het nog behoorlijk fris en er was grote kans op een regenbui rond 1 uur. Evengoed waren er tien "vaste" deelnemers present. Sommige zelf in korte broek. Piet, Har en Lex waren de bikkels die dit aandurfd. Omdat Piet aangaf dat hij graag om 2 uur thuis wilde zijn werd er voorgesteld om richting Maastricht te rijden en dan over de Belgische kant terug. Met algemene stemmen werd dit voorstel aangenomen en Har v.d. Vorst en Wil v. Montfort zetten zich op kop van het selecte peloton. In een lekker tempo werden de kilometers afgelegd. In Obbicht kregen we de eerste keer lek. Har v.d. Vorst was de pechvogel. Maar met Piet in de gelederen is dit euvel zo verholpen. De rit werd vervolgd en via het fietspad langs het kanaal omdat de weg in Urmond nog open lag bereikten we Klein Meers. Maastricht werd ook snel veroverd en toen

kwam het voorstel om de rit te verleggen. Omdat Piet op tijd thuis wilde zijn werd besloten om via Meersen en Ulestraten terug te rijden. Maar in Rothem ging het voor de tweede keer mis. Nu was Wil v. Montfort het slachtoffer. Als dank voor het vele kopwerk kregen ze ook nog alle twee een leuke tube. Piet loste ook dit akkefietje weer vakkundig op en zo konden we verder. Op de klimmetjes werd er netjes gewacht op het Hijgend Hert en zo bereikten we Munstergeleen. En hier kregen we dus de voorspelde regenbui. Enkele rijders stopten om een regenjasje aan te trekken en omdat de weg rechtdoor afgesloten was sloeg het merendeel rechtsaf. Wil en Jo Storms, die hun regenjasje aan hadden getrokken, zagen dit niet en schijnbaar zijn ze toch rechtdoor gereden. Hopelijk hebben ze de resterende kilometers zonder problemen kunnen afleggen. De rest zocht een schuilplaats op onder een mooi afdak en na een tijdje werd het weer droog. De rit kon vervolgd worden en via Sittard werd er naar huis gereden. Omdat de knie van John behoorlijk opspeelde werd het tempo aangepast zodat we toch als een groep Susteren bereikten. Piet en Geert besloten hier om de groep te verlaten en samen reden ze huiswaarts, anders zou Piet evengoed te laat komen. De rest reed rustig naar het Hingen en in de Kalverwei sprong de knie van John ineens weer in zijn normale stand. Toch raar hoe dit allemaal in mekaar zit. Zo kwamen we rond kwart voor twee weer terug op het Hingen. Wel niet zo'n mooi weer maar dat hoort er ook bij. Evengoed: "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

Zoals vermeld reden Piet en Geert door. Toen Lex en ik bij Coen Teunissen op Sint Joost aankwamen stond Geert daar alleen onder een boom. Wat bleek, hij had een leuke achterband. Deze hebben we toen maar met ons drieën vervangen en toen kon iedereen toch nog naar huis fietsen.

Met vriendelijke groet.

Har van der Vorst

Maandagrit 24 september.

Aan de start stonden maar 7 rijders de rest was verhinderd of bang voor een nat pak. Er werd besloten om de route van Henk te rijden richting Tungalroy. Vol goede moed gingen we op stap. Toen we richting Maaseik reden hingen er plotseling overal donkere wolken in de lucht. Vlak bij het zwembad van Maaseik begon het te druppelen, Har Feijen besloot toen om te draaien. De rest reed nog even door en hebben 10 minuten geschuild onder de overkapping bij een winkel. Vervolgens gingen we weer op pad via de bekende wegen naar Stramproy. Hier reden we nog een lusjes via Altweeterheide, Swartbroek en Ell richting Grathem. Omdat de lucht weer was opgeklaard besloten we om nog via Baexem naar Horn te rijden. Inmiddels werd de lucht weer zwart en vervolgden we onze tocht naar Heel, Pol om zo snel mogelijk thuis te zijn. In Maasbracht aangekomen waren de donkere wolken weer verdwenen en werden de Montfortanen naar huis gebracht. Op het Hingen aangekomen hadden we 85 km op de tellers en hebben we het droog gehouden. Het was de eerste najaarstocht na de mooie zomer.

Har v.d. Vorst

MAANDAG 17 SEPTEMBER

GOUDSBERG

14 Rijders waren aanwezig op deze prachtige maandagmorgen. Voor vandaag werd er besloten om toch maar weer eens wat heuvelachtig terrein op te zoeken. de bedoeling was richting Valkenburg te gaan en dan via Walem terug. Maar John kreeg al in Roosteren problemen. Later bleek dat er een lager in de body van het achterwiel kapot was. Hij besloot dan ook om rustig terug naar huis te rijden. De rest is doorgereden en via Strava kregen we te zien dat ze in Valkenburg de Goudsberg hebben genomen. Hoe de rit verlopen is weten we nog niet want er is nog geen verslag binnen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 10 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HERZOGENRATH-IMMENDORF

De zomer loopt langzaam ten einde, dus vandaag was het vertrek om 10 uur. 15 Pensionado's waren vanmorgen aanwezig en het gebruikelijke dilemma kwam weer op de proppen, waar gaan we heen. Het voorstel werd om de richting van afgelopen zaterdag weer op te zoeken en Piet Roemen nam de taak op zich om ons de weg te wijzen. Het was de bedoeling om in Immendorf een stop te maken. Dit extra voor John, want hij was er dit jaar nog niet geweest. Hartelijk dank, Piet, de taart was er heerlijk. Zoals we van Piet gewend zijn werd de route niet gereden via de bekende wegen maar kregen we weer allerlei binnenwegen voor de wielen. Panneshop werd aangedaan en zo kwamen we ook in Rimborg terecht. Hier werd echter niet het Hollands opgezocht maar ging de trip richting Herzogenrath. Wel moesten we nog lang wachten voor een spoorwegovergang. Er kwamen zelfs 3 treinen voorbij voordat de slagboom weer open ging. Na flink wat gekronkel over de goed bereidbare binnenwegen kwamen we tenslotte toch uit in Immendorf. Hoe Piet het doet is een raadsel maar je kunt er de klok op gelijk zetten. Na precies twee en een half uur konden we plaatsnemen op het prachtige terras. De taart was voortreffelijk. Even waanden we ons zelfs in tropische sferen want verschillende Suisters gingen voor de "Surabaja", een heerlijke Kroosjelte-taart. Na de welverdiende pauze ging het niet via de bekende weg terug maar Piet liet nog maar eens een staaltje van zijn weggennis zien. Zo kwamen we tenslotte uit in Haaren en via "Loetje" ging het naar het Hitje. Hier draaide Piet af naar Herkenbosch en de rest ging via Putbroek naar Montfort. De Montfortanen werden weer afgezet en ook Wil en Pieter draaiden hier af naar huis. De mensen van St. Joost werden nog thuisgebracht en zo kwamen we na dik 100 km. weer terug op het Hingen. Alweer een geweldige rit en probleemloos gereden. Hopelijk blijft het weer ons nog een tijdje goed gezind en

kunnen we op maandag nog verschillende mooie ritten maken.

Het Fluitend Hert

Hier nog enkele foto's van de tocht naar Kevelaer.

MAANDAG 3 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HEEZERBOSCH-WEERT

Vandaag waren we door Cor en José uitgenodigd om op hun buitenverblijf in Heezerbosch een kopje koffie te komen drinken. En natuurlijk werd deze uitnodiging aangenomen. Dus vanmorgen stonden we met 13 rijders klaar voor een ritje naar Heezerbosch. Omdat dit vlakbij de Malpie is werd als aanloop de rit over de Belgische knooppunten richting dit prachtige natuurgebied genomen. Er waren weer verschillende sterke mannen aanwezig die voor het kopwerk konden zorgen. Vooral Koos had hier een groot aandeel in. Ondanks dat hij een zwaar weekend achter de rug had bleef hij constant op de eerste rij vertoeven. Bedankt, Koos, het was weer geweldig. Afwisselend werd de tweede plek ingenomen door de verschillende deelnemers. Alleen John hield zich netjes schuil op de tweede rij. Dit om zogenaamd de weg te wijzen, maar het was toch meer om zich te sparen. Probleemloos werden de kilometers afgelegd, waarbij de lange wegen langs het kanaal naar Herentals toch wel erg saai waren. Bij knooppunt 220 draaiden Henk Swillens en Jo Storms af. Ze moesten eerder thuis zijn en

namen een afkorting richting Weert. De rest reed probleemloos verder maar net voor Borkel, op een fietspad met veel stenen, reden twee rijders tegelijkertijd lek. Cor en Henk Hees reden alle twee over dezelfde steen en ze stonden dus samen lek. Een geluk bij een ongeluk mag je wel zeggen want nu hadden we maar een keer oponthoud. Vakkundig werd assistentie verleend door Piet en Pieter zodat de lekke bandjes snel waren verwisseld. Even later kregen we de afslag naar de Malpie. Dat ook dit gebied te lijden heeft gehad van de droogte bleek wel uit de waterstand van de vennen. Sommige waren zelfs volledig drooggefallen. Maar dit zal zich wel weer herstellen. Vanaf Strijp, waar we normaal onze koffiestop hebben, nam Cor het commando over. Via een prachtig, pas vernieuwd fietspad ging het richting Heezerbosch waar we even na 12 uur aankwamen. En hier werden we vorstelijk ontvangen. José had het buitenterras netjes ingericht en de koffie en vlaai stond klaar. Natuurlijk lieten we ons dit feestmaal heerlijk smaken en de Bienenstich en Vlaai was voortreffelijk. Koos kreeg zelfs zijn speciaal aangevraagde Trappist voorgezet. Deze had hij wel verdiend met zijn vele kopwerk. Hij liet zich dit buitenkansje niet langs de neus gaan en verorberde het biertje met heel veel smaak. Na nog een lekker glaasje cola konden we weer goed aangesterkt vertrekken. José en Cor, heel hartelijk bedankt voor deze voortreffelijk verzorgde rustpauze. Cor toonde ons hierna nog een binnenweggetje richting Sterksel en hierna nam Har v.d. Vorst het commando over. Via Maarheeze stuurde hij ons langs de A2 richting Weert. Dwars door het centrum en zo naar Stramproy. De bekende weg door Neeritter en zo kwamen we na 140 mooie kilometers weer rond 3 uur terug op het Hingen. Wel hadden we onderweg af en toe wat miezige regen gehad, maar dat was verder geen probleem. Alleen zal er weer duchtig gepeetst dienen te worden. Maar ondanks dit smetje was het weer een prima geslaagde rit.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 27 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

OPOETEREN-REKEM

Na de prachtige zomer was het vandaag iets minder wat het weer betreft. Om 9 uur was er zelfs eventjes een druilerig buitje en dit heeft waarschijnlijk verschillende Pensionado's ervan weerhouden om te komen fietsen. Een foute beslissing volgens mij, maar dat moet iedereen zelf beslissen. Toch waren er nog 9 mensen present op het Hingen. Eventjes schuilen onder het afdak bij John en toen werd toch maar besloten om op weg te gaan. Koos kreeg vandaag de taak om ons een route voor te schotelen en dat deed hij met verve. Via Maaseik ging het over allerlei nieuwe wegen richting Opitter. Ondertussen was het in Maaseik al opgehouden met miezeren en de rest van de trip hebben we in lekker weer afgelegd. Wel stond er een stevige wind maar met zulke sterke kleppers in het peloton is dat geen bezwaar. Koos en Steven bleven netjes op kop en John gaf wel aan als het te hard ging. Een tempo van rond de 28 is voor de Pensionado's hard genoeg. Via Opoeteren kwamen we op de oude trambaan uit. Koos wilde alweer naar huis gaan maar daar was de rest het helemaal niet eens. De fietsen waren toch al smerig, dus gepoetst moest er toch worden. En het weer was op dit moment prima, dus werd de neus naar het zuiden gezet en via Niel bij As kwamen we aan op de Zutendaalse hei. Deze stond prachtig in bloei, een waar genot om hier van het prachtige natuurschoon te kunnen genieten. Via Rekem ging het nu richting kanaal en zo werd de terugweg begonnen. Maar bij John

was op een gegeven moment de koek helemaal op. Een raar gevoel in zijn buik en pap in de benen, dan gaat het niet meer. Hij gaf aan dat hij alleen verder wilde rijden want hij wilde de groep niet tot last zijn. Maar hij had buiten de waard gerekend. Zoals het bij de Pensionado's gebruikelijk is werd er met de hele groep netjes gewacht en het tempo werd aangepast. Gelukkig herkreeg John zich weer en na een tijdje, en een rustpauze bij het veer in Berg a.d. Maas, ging het weer. Zo konden we de overige kilometers lekker afleggen en met 105 km. op de teller kwamen we na 4 uur weer terug op het Hingen. Ondanks het regenachtige begin en de prestatiedip van John halverwege kunnen we toch weer spreken van een prima verlopen rit.

Volgende week willen we, alleen bij goed weer, de rit naar de Malpie op het programma zetten. Het vertrek is dan weer om 9 uur. Op dit moment zijn de voorspellingen nog prima, een lekker zonnetje en 27 graden met heel weinig wind, dus hopelijk gaat dit lukken.

Voor de GPS bezitters, hierbij de link naar de route Malpie-Budel

Malpie-Budel 130 km

Het Fluitend Hert

Maandagrit naar Kevelaer 20 augustus.

Aan de start stonden 11 rijders klaar om de uitgestelde tocht naar Kevelaer te rijden. Piet Roumen de Kevelaer specialist was onze wegkapitein voor vandaag. Niet zoals we gewend waren maar in tegenovergestelde richting. Via Montfort ging het via allerlei binnenwegen, zoals bij Piet gebruikelijk, naar Arenray-Boukoul richting Swalmen. Van hier uit richting Belfeld-Tegelen naar het vliegveld op de Venlose heide. Degene die wel eens zijn meegefietst naar Lobberich zijn hier wel eens geweest met Piet.

Via de hei reden we richting Waldbeck en Twisteden naar de rustplaats in Kevelaer. Hier werden eerst enkele kaarsen aangestoken en vervolgens gingen we kaffee en kuchen eten op ons bekende adres. Koos Jans kreeg nog de volle aandacht van een groep dames die een vrijgezellenfeestje vierden.

De terugweg zou iets zwaarder worden omdat we de wind nu tegen hadden, maar dat hoort er nou eenmaal bij. Via Twisteden ging de rit richting Arcen en langs de Maas tot Grubbenvorst waar we het veer namen. En dan toch was er opeens een regenbui. Gelukkig reden we onder de bomen en na enkele minuten werd het weer droog. Vervolgens reden we richting Venlo en langs de Maas over de bekende wegen naar Linne. Er werd besloten om nog naar Montfort te rijden om Huub en Geert naar huis te brengen. De rest reed richting Sint Joost en van hieruit ging iedereen huiswaarts. De afgelegde afstand bedroeg 165 km. Er dient nog vermeld te worden dat Wil de hele weg op kop heeft gereden, petje af hiervoor. Piet nog bedankt voor de mooie rit en de voor vele voor ons mooie en onbekende verkeersvrije wegen.

Het was een mooie rit die we gelukkig zonder problemen hebben gereden.

Mvg

Har van der Vorst.

MAANDAG 13 AUGUSTUS

BORGHAREN-KRUISBERG

Waarschijnlijk vanwege de niet florissante weersvoorspellingen was er vandaag een sterk uitgedund peloton. Slechts 6 kleppers meldden zich voor de etappe van vandaag: Wil en Roy van Montfort, Roger Deckers, Henk Hees, Lex Quadvlieg en Koos Jans. Opvallend vandaag geen Montfortanen. Maar zoals Cruyff al zei "elk nadeel heb z'n voordeel", die hoefden we vandaag dus niet thuis af te leveren. Volgens buienradar zouden we het droog houden als we koers zouden zetten naar Maastricht. Met een zuidwester van de kracht 4/5 gingen we op pad, de jonge goden onder ons Roger en Roy voorop. Via Aasterberg naar Kokkelert, daar het nieuwe fietspad langs de Maas op naar Visserweert-Illikhoven-Grevenbicht. Daar werden we toch overvallen door de eerste plensbui, tijd voor de regenjasjes dus. Ook van Obbicht naar Berg aan de Maas pakten we het nieuwe fietspad langs de Maas. In Urmond was het weer mooi opgeklaard en trokken we onze regenjasjes weer uit. Via Kleine Meers (ook daar weer over het nieuwe fietspad bovenover) naar de brug Elsloo, rechtdoor naar Geulle-Bunde-Itteren. Daar kreeg Roger een leegloper, maar het euvel was snel verholpen. Bij de stuw Borgharen zagen we dat het boven Maastricht erg donker en grijs was, dus besloten we af te buigen richting de Geusselt, Amby, Meerssen. Maar de regen haalde ons in, dus weer tijd om onze regenjasjes voor de 2e keer aan te trekken. Tot overmaat van ramp werd Lex daar door een wesp gestoken op zijn lip, maar dat deerde die bikkelaar niet echt. De Kruisberg omhoog naar Ulestraten-Kelmond-Genhout-Spaubeek. Door het Geleenbeekdal (toch wel een stevig kuitentertje) via Puth, Doenrade, Hillensberg-Havert naar Koningsbosch. Daar zagen we weer een bui aankomen, dus het tempo opgeschroefd en de kortste weg naar huis gepakt. Helaas konden we de bui niet voor blijven, want op de Brugweg in Peij moesten we voor de 3de keer onze regenjassen aandoen. Door de Kalverwei naar Hingen en van daaruit maakte iedereen dat hij gauw thuis kwam voor de ergst voorspelde regen-en onweersbuien.

Het verdict: 95 kilometer op de teller, met een gemiddelde van 27,5 km toch een mooie rit en de regen heeft ons niet echt kunnen deren. Dank aan onze kopmannen van vandaag, Roger, Wil en Roy, die de minder sterke coureurs mooi uit de wind hebben gehouden. Hopelijk hebben we volgende week bij onze lange etappe naar Kevelaer beter weer. Achteraf toch maar goed dat die rit voor vandaag is afgelast. Ik ga wel met een droogworst naar de begijnen, dan komt dat goed!!!!

Koos J

MAANDAG 6 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

IMMENDORF

Vanwege het afgekondigde hitteprotocol vertrokken we vandaag om 8.00 uur. Negen rijders waren van de partij. De vaste waarden in het pensionadopeloton Het Hijgend Hert en Har van der Vorst reden deze keer niet mee, zij gingen als begeleiders mee met de fietstocht van het Jeugdwerk St. Joost op weg naar het bivak. Omdat er een lichte oostenwind stond werd besloten de Duitse kant op te gaan en dus was het aanwijzen van de wegkapitein voor vandaag snel geregeld. We zetten Piet Roumen op kop voor een rondje Hingen-Wassenberg-Erkelenz-Linnich-Baesweiler-Geilenkirchen-Heinsberg/Waldfeucht-Hingen. Alle binnenweggetjes en dorpjes in die contreien staan op de harde schijf in het koppie van Piet, dat is betrouwbaarder dan de GPS-systemen van Garmin of Mio. We zijn langs/door zoveel dorpjes gereden dat ik die amper heb kunnen onthouden. De meeste eindigen op

RATH of RICH, maar ik kan ze niet allemaal meer noemen. Ik doe toch een poging. Vanuit Hingen richting Posterholt-Karken-Effeld-Birgelen-Myhl-Gerderath-Houverath-Doveren-Baal-Körrenzig-Linnich-Setterich-Lovenich (niet te verwarren met Löverich)-Floverich naar onze ravitaillingsplek Landhaus Cafe Immendorf. Daar vulden wij de verspeelde calorieën aan met een flink stuk taart (Duitse porties), vulden we onze bidons met vers water (nadat we eerst in de pispak nog een partijtje voetbal konden spelen) en gingen we weer op pad voor het tweede deel van de etappe. Via Prümmern (dit keer hadden we goed getimed, want we hoefden niet voor het treintje te wachten)-Süggerath-Hochheid-Tripsrath-Pütt-Laffeld-Selsten-Braunsrath-Hontem naar Waldfeucht. Hier boog onze wegkapitein Piet af om de korte route naar Herkenbosch te pakken. De rest van het peloton reed via Maria-Hoop naar Montfort om onze Montfortanen volgens goed gebruik thuis af te leveren. Aan de rotonde bij de ijssalon van Opa Verstappen reden Wil en Pieter door naar Maasbracht en Henk en Koos namen de gebruikelijke route via St. Joost naar Hingen.

Het verdict: lekker gefietst, lekker tempo, 110 km op de teller en mooi voor de ergste hitte thuis. Compliment aan Piet voor deze prachtige route. Die mag vaker wegkapitein zijn. En dat mag al komende maandag 13/8 als de etappe naar Kevelaer op het programma staat. We laten ons verrassen!!!

Koos J

MAANDAG 30 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MESH-BEMELLEN

Nog steeds volop zomer. En vakantietijd, dus ook de mensen die normaal gesproken op het werk verblijven kunnen nu aansluiten bij de Pensionado's. Dus waren er weer drie nieuwelingen aanwezig. Mat Peeters, welbekend van de donderdag- en zaterdagritten, Theo Jacobs en Peter Jacobs waren de mensen die het wel eens wilden proberen. Klokslag 9 uur kwam Tjeu v. Pol nog net als laatste aansluiten zodat we vandaag met maar liefst 18 rijders waren. Omdat we de laatste tijd steeds maar weer noordelijke ritten maakten wilden sommigen toch ook wel weer eens zuidwaarts gaan. Mat Peeters, als nieuweling, kreeg de taak om ons een ritje richting Mesh voor te schotelen. Tevens kreeg hij van John de raad om niet harder dan 28 te rijden. En zoals we dat van Mat gewend zijn, kweet hij zich voortreffelijk van zijn taak. Het tempo goed in de smiezen houdend en steeds controleren of iedereen kon volgen, zo hoort een wegkapitein zijn taak te vervullen. Via de bekende wegen ging het in een mooi strak tempo richting Mesh. Af en toe afwijkend van de bekende wegen, maar na een kleine 55 km. kwamen we toch aan in Mesh. In Meersen waren ondertussen Har Fijen, Lex en Paul afgedraaid want ze hadden geen zin in weer zo'n lange rit met deze temperaturen. Tot onze verbazing bleek 't Piepke' pas om 12 uur open te gaan, dus we waren te vroeg. De grote binnenplaats vlakbij was ook gesloten, dus toen maar het plan opgevat om richting Margraten te gaan. Na enkele mooie beklimmingen kwamen we echter uit in Bemelen waar Mat wel een rustplaats wist. Maar hier hadden ze geen vlaai, wat het Hijgend hert later zwaar zou opbreken. Nadat we de vochtbalans hadden bijgevuld en de bidons weer hadden volgemaakt ging het verder. John, toen nog overmoedig, gaf aan dat we best via de Bemelerberg konden gaan, maar eenmaal in Valkenburg aangekomen ging het kaarsje toch langzaam uit. Gelukkig ging het nu voornamelijk bergafwaarts, dus zo kon hij nog

aanklampen. In Sittard was het echter over en uit. Een duidelijk geval van hongerklop. Met pap in de benen wilde het niet meer lukken. Mat en Annie waren zo sportief om hem te vergezellen op zijn lijdensweg en de rest reed door, natuurlijk nadat John hier toestemming voor had gegeven. Want bij de Pensionado's is de regel, Samen Uit Is Samen Thuis, steeds volop van toepassing. Maar omdat we toch met z'n drieën waren was het vandaag geen probleem. Zo kwamen we rond twee uur weer terug op het Hingen, 110 heel mooie kilometers gereden en probleemloos, op de hongerklop van John na, een prachtige rit gemaakt. Mat, heel hartelijk bedankt voor de mooie route en Annie en Mat, bedankt voor het goed thuisbrengen van Het Hijgend Hert.

Het Hijgend Hert

P.S.

Vandaag werd er afgesproken dat we op maandag 13 augustus de rit naar Kevelaer willen gaan maken. Piet Roumen, de man die overal in Duitsland de weg weet, zal dan de wegkapitein zijn en ons over hopelijk weer allerlei nieuwe wegen naar Kevelaer brengen. Dus als je mee wil gaan op deze bedevaart, zorg dan dat je op maandag 13 augustus om 9 uur bij John op de Kasteelweg bent.

Mesh-Bemelen 110 km

MAANDAG 23 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

REUVER-LOBBERICH

Volle bak op het Hingen. Maar liefst 16 rijders waren om 9 uur present bij John. Er werd vandaag weer eens gekozen om in Noordelijke richting te gaan. Deze vlakke ritten bevallen toch wel goed bij de oudjes. Piet Roumen kreeg de taak om het peloton de juiste weg te wijzen en dan weet je het wel. We zijn weer op allerlei wegen geweest waar nog nooit iemand van de anderen ooit in zijn leven is geweest. En Piet schudt dit steeds zomaar uit zijn mouw. Hij weet zelfs van te voren precies te zeggen hoe lang het is tot de stopplaats en ook hoeveel de totale afstand wordt. Klasse, je mag vaker voor wegkapitein spelen. Vandaag bracht hij ons via de normale weg over Buggenum naar Neer en daarna zijn we in Kessel de Maas overgestoken. En van hieruit werd het "Nieuwe" weg. Via allerlei binnenwegen ging het richting A 73, en van hieruit kwamen we bij het zweefvliegveld van Venlo. Eventjes op bekende weg maar hier nam hij weer een andere route. Alleen het plaatsnaambordje Hinsbeck kwam me bekend voor. Hier zijn we eens geweest met de "Eddy Merckx Classic". Maar een werkelijk prachtige route was het. Mooi door de bossen zodat we weinig last hadden van de zon en het tempo werd prima aangepast aan "Het Fluitend Hert", die toch wel af en toe flink moest hijgen. Want 3 weken rust i.v.m. de knie kost toch wel zijn tol. Maar gelukkig ging het vandaag weer. Zo kwamen we na 70 km. aan in Lobberich waar de vlaai en de koffie zoals vanouds voortreffelijk was. De terugweg ging via het Militaire terrein en zo kwamen we uit

net voor Swalmen. Via Boukoul, Asenray en Kitskesberg werd het fietspad naar Lerop genomen. In St. Odiliënberg namen we afscheid van onze wegkapitein. Piet, nogmaals bedankt voor de prachtige route. Meteen achter Berg was het echter op bij John. De kramp schoot in zijn been. Maar het tempo heeft hier niet onder geleden want Hub en Wil duwden de onfortuinlijke John vooruit. En het ging net zo hard alsof hij gewoon meefietste. Bedankt heren, het was een heerlijk stukje. In Montfort was het weer normaal en met enkele dapperen werd besloten om eventjes bij Paula de vochtbalans op orde te brengen. Enkele Radlers en iedereen voelde zich weer kiplekker. Een mooie rit en probleemloos gereden, zo gaat het meestal bij de Pensionado's.

Reuver-Lobberich 120 km

Het Fluitend Hert

Maandag 16 juli.

Groote Peel

Vandaag werd gekozen voor een rit naar de Grote Peel, ook werd geopperd om naar het zuiden te gaan.

Aangezien de meesten van ons zaterdag al in het zuiden waren geweest gingen we nu naar het noorden.

Nadat John alles netjes had genoteerd, zelf ging hij niet mee, vertrokken we richting fietspad Sint- Odiliënberg. Via de fietsbrug naar Buggenum , achter Hanssum gingen we rechtsaf het bos in door een smal paadje dat volgens Henk leek op een kleine uitvoering van de La Redoute. Dit op verzoek van Jo V. In Kessel ging het over het fietspad richting Helden en Beringe. Hier rechtsaf richting Grashoek en Helenaveen. Halverwege Helenaveen werd aan de weg gewerkt, via een omleidingsweg richting Helenaveen. In Meijel kwamen we op de weg uit die ons rechtstreeks naar Mijl op Zeven leidde. Dit is het gebouw van Staatsbosbeheer. Hier hielden we onze koffiepauze. Iedereen genot van een stuk vlaai, koffie of cola. Na een klein halfuurtje vertrokken we richting huiswaarts. Tot in Kelpen namen we de bekende wegen door Ospel en Nederweert-Eind. In Kelpen gingen we rechtsaf richting Ell – Haler en Neeritter. Toen via de kasseien achter langs Thorn. Bij de rotonde in Maasbracht namen we afscheid van Har F., Paul en Piet. Wil draaide af bij zijn huis en de rest reed door naar Montfort, waar we afscheid namen van de Montfortanen. Toen bleven we nog met zijn vieren over richting Sint Joost, hier namen we afscheid van Henk. De rest Har, Jo en Annie gingen nog even naar Paula om het verloren vocht aan te vullen.

De tellers gaven 120 km aan ,dus zoals gebruikelijk lekkers gefietst en onderweg geen problemen gehad zelfs niet met het vinden van de route.

M.v.g.

Har van der Vorst.

Maandag 9 juli

Linnich-Lovenich .

Het was weer lekker druk aan de start en John had andere verplichtingen en stond in zijn gewone kleren alles netjes te noteren. Pieter kwam bij John naar buiten met een bebloede knie. Door een misverstand met Paul kwam hij ten val op weg naar John. Na enig EHBO werk konden we vertrekken richting de bakker in Lovenich. Huub werd uiteraard wegkapitein. Hij gaf wel aan dat hij niet de gehele rit mee kon fietsen i.v.m. andere verplichtingen. Via de bekende wegen richting Montfort , Diergaarde Schondorf. Toen konden we genieten van de specialiteit van Huub. We reden door heerlijke veldwegen, weliswaar hier en daar vol gaten door het mooie Duitse landschap. De dorpen Braunsrath, Aphoven , Schleiden, Dremmen, Himmerich, Brachelen en Korrenzeg lagen in de buurt van onze route. In Korrenzeg namen we afscheid van Huub. Toen was goede raad duur. We waren de wegkapitein en de weg kwijt. Vooraan werd geroepen waar naar toe. We besloten om maar rechtdoor richting Julich te fietsen voor vele een bekende plaats. Toen zagen we een naambord met Tetz en even later stond Lovenich aangegeven en zaten we weer op de voor ons bekende weg naar de bakker. Om 11.20 uur stopten we bij de bakker en hielden hier onze rustpauze. Na een halfuurtje rust gingen we weer op pad. Door gebrek aan parcourskennis reden we dwars door het centrum van Huckelhoven over de schandalig slechte fietspaden. In Ratheim gingen we linksaf richting Kempen en zaten we weer op normale wegen. Via Haaren Putboek richting Montfort waar we afscheid namen van de Montfortanen en Pieter. In Sint Joost draaiden Wil En Lex af. Koos en Har reden nog mee naar het Hingen en namen hier afscheid. Op het Hingen stonden de tellers op 102 km en we hadden weer een heerlijke tocht gefietst zonder problemen.

We moeten maar eens met Huub overleggen hoe we het centrum van Huckelhoven kunnen vermijden.

MVG

Har van der Vorst.

MAANDAG 2 JULI

GEULHEMERBERG-TRINTELEN

Nadat John iedereen netjes had genoteerd vertrokken we zonder hem, hij had andere verplichtingen. De bekende vraag waar gaan we naar toe klonk. Besloten werd om eerst maar eens naar de Slingerberg te rijden en deze te beklimmen. Vervolgens richting Schimmert – Haasdal en via de Kleversberg naar beneden richting Valkenburg. Bij de rotonde rechtsaf naar de Geulhemmerberg . Hier nam Pieter afscheid van ons en sloot een wielrenner uit Thorn bij ons aan. Zijn naam was Stakenborg en bekend bij Lex en Geert. Toen via enkele omwegen de Sibbbergrub naar beneden en vervolgens rechtsaf richting Wylre en Wittem. Bij de kapel linksaf naar Eys en hier moest de Mingersberg beklommen worden. Maar we wisten dat boven bij de Gerardushoeve de vlaai op ons wachtte. Na de welverdiende pauze ging het naar

beneden richting Ubachsberg-Hoensbroek. Hier kregen we de Zandberg nog voorgeschoteld. Vervolgens richting Bingelrade –Jabeek en dan door naar Spaanshuisken. Besloten werd om via Bohmerwald naar Montfort te rijden waar we afscheid namen van de Montfortanen en de wielrenner uit Thorn. In Sint Joost aangekomen stond de teller op 119 km. De rest fietste door richting huis.

We zullen maar zeggen lekker gefietst . Het tempo was het merendeel van de rit prima, af en toe moest er wel eens getemperd worden.

MVG

Har van der Vorst

MAANDAG 25 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GRASHOEK

En weer kwam de wind uit de noordelijke hoek. Dus maar weer eens deze kant op gereden. Ook al gaan er steeds meer stemmen op om eindelijk eens te beginnen met de ritten naar het mooie Zuidlimburg. Evengoed was het heerlijk weer en dus behoorlijk druk op het Hingen. 14 Pensionado's waren vandaag present. Voor de eerste keer dit jaar ook weer Jan Sevriens, die eens een keer niet zijn geliefde Voerstreek opzocht maar onze gelederen kwam versterken. Hub mocht vandaag de route bepalen en via het fietspad van St. Odililiënberg ging het naar Linne. Een lekker tempo en probleemloos werd er gefietst. Maar in Linne kreeg John weer eens problemen. Nu was het zijn linkerknie die opeens blokkeerde. Was het rechts eindelijk eens een keer goed, begint het nu aan de linkerkant. Dus hij besloot om de groep te laten gaan en samen met Nicole rustig naar huis te rijden. Via Heel en Grathem was het de bedoeling om via Wessem naar huis te rijden maar bij de Napoleonsweg in Grathem was het euvel opeens weer verdwenen. Raar maar waar, hij kon weer gewoon kracht zetten en fietsen alsof er niets aan de hand was. Dus werd besloten om er toch nog maar een rondje Maaseik aan vast te plakken en zo kwamen er toch nog 50 km. op de teller. Van Hub kregen we later te horen dat hij samen met Lex in Helden was afgedraaid en dat ze zo toch een kleine 80 km. bij elkaar hadden gereden. De rest reed via verschillende nieuwe wegen, want ze kwamen op een gegeven moment uit in Heusden, zonder koffiestop een rit van 110 km. Waarom er niet werd gestopt voor de koffie is mij niet duidelijk. Het is toch gebruikelijk om op ritten boven de 100 km. die gezellige tussenstop in te lassen, Maar ze zullen er wel een goede reden voor hebben gehad. Hopelijk kunnen we komende maandag dan toch weer eens een keer een rit naar het Zuiden maken. De weersverwachtingen zijn in ieder geval goed, dus hopen we maar dat het dan weer eens een keertje lukt.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 18 JUNI

BORGHAREN-MAASTRICHT-BELGIË

Op deze mooie maandagmorgen waren we weer met 13 rijders present. Hierbij was ook Wil v. Montfort die het na zijn val van 2 weken geleden weer wilde proberen. het gesprek van deze morgen was allereerst de processierups. Tijdens de rit van vorige week heeft iedereen hier mee te maken gekregen want iedereen klaagde over heel veel jeuk deze week. Er waren zelfs rijders die vandaag met mouwstukken kwamen, bang dat ze weer door de bossen moesten rijden. Maar er werd besloten om de oude, vertrouwde weg langs het kanaal richting Borgharen te nemen. John en Wil gaven aan dat ze na een uurtje zouden afdraaien. John om zijn knie te sparen en Wil omdat hij er weer even in moet komen. In het gebruikelijke Pensionado'stempo ging het tegen de wind in richting Elsloo. iedereen kon goed volgen en er was geen vuiltje aan de lucht, zowel letterlijk als figuurlijk. Zo bereikten we na dat uurtje Elsloo waar John en Wil afbogen om via Graetheide terug naar huis te fietsen. Met de wind in de rug liep dit voortreffelijk. In Baakhoven besloten ze om er nog een lusje via Susteren en Nieuwstadt aan te breien en zo kwamen ze na dik twee uur met 60 km. op de teller weer terug op het Hingen. En zoals het bij de Pensionado's iedere week gaat konden ze uit de grond van hun hart zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Aanvulling op de rit van 18 juni.

Toen John en Wil bij de brug in Elsloo afdraaiden reed de rest door naar Borgharen en Maastricht. In Maastricht was de Noorderbrug nog niet gereed dus moesten we de volgende brug in Maastricht nemen en via de Enci weer naar de vertrouwde weg naar België. Via de bekende wegen reden we langs de Maas richting Heppeneert. Het weer werd minder en er werd besloten om geen koffiepauze te nemen. Via Maaseik naar het Hingen, hier aangekomen hadden we 100 km op de teller. Iedereen was tevreden en we zullen maar zeggen, lekker gefietst.

Mvg

Har van der Vorst

MAANDAG 11 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WATERMOLEN REPPEL

Waar komen ze toch allemaal vandaan? De Pensionado's van Suist zijn booming dit jaar. Ondanks enkele pechgevallen en afmeldingen waren er toch weer 19 rijders present op het Hingen. Hierbij weer een nieuw gezicht. Geert Steskens uit het wielerdorp St. Joost kwam onze gelederen versterken. Hartelijk welkom, Geert. Omdat hij nog niet zoveel kilometers in de benen heeft is hij maar een uurtje meegereden en hij is in Opoeteren afgedraaid naar huis. Langzaam opbouwen, dat is de kunst, en daar kan het Fluitend Hert over meepraten. Want na zijn blessure van januari wil het maar niet lukken. Nog steeds behoorlijk last van zijn knie en zodra het enigszins oploopt is hij nergens meer. Dus lijkt het verstandiger dat hij toch maar eens een rustpauze gaat inlassen om helemaal te herstellen. Hard, maar wel noodzakelijk. Maar nu over de rit van vandaag. John had een tochtje uitgestippeld over de Belgische knooppunten. Het liep wel niet helemaal gelijk met de ingelezen route op de Gps, maar omdat de knooppunten netjes waren opgeschreven lukte het toch. Wel was er af en toe een misverstand over de te volgen weg maar omdat er bij de Pensionado's altijd rustig wordt

gereden konden we zonder ongelukken steeds onze weg vervolgen. In het begin was het veel draaien en keren rond Opoeteren en Opglabbeek, maar de wegen lagen er goed bij en de natuur was prachtig, dus het was weer genieten. Heel veel schaduw in de bossen en door het vele draaien en keren wist tenslotte niemand meer waar we ergens waren, zelfs het Fluitend Hert was de oriëntatie helemaal kwijt. Maar goed de nummertjes volgen, dan kom je vanzelf op de juiste plek uit. En zo kwamen we dus inderdaad na twee en een half uur aan bij de Watermolen in Reppel. De fietsen mochten in de aparte fietsenstalling en we namen plaats op het prachtige terras bij de vijver. De koffie en de vlaai waren weer voortreffelijk en met tegenzin werd er na een half uurtje weer opgestapt. De route liep verder richting Stramproy, weer via de knooppunten. Wel kregen we opeens een stuk onverhard, maar we zijn niet voor een gat te vangen. Dus rechtdoor over de asfaltweg en kijken waar we uitkomen, dat is de leus. En zo kwamen we inderdaad in Stramproy uit. Omdat we niet precies wisten waar we naar toe moesten werd de hulp van Henk ingeroepen. Hij kent deze streek als zijn broekzak en hij nam dus plaats op de eerste rij. En als Henk het voor het zeggen heeft gaat het over de Belgische knooppunten richting Maaseik. Omdat het heerlijk weer was geen enkel probleem. Maar bij John was het beste er toch van af. Zijn knie begon steeds meer op te spelen en hij had alle moeite om de groep, terwijl er toch echt niet hard werd gereden, te volgen. Dus eventjes ingehouden en wat rustiger gereden. Maar in Roosteren ging het kaarsje toch helemaal uit. Dus met een slakkengangetje de rest van de route afgelegd. De groep bleef mooi bij de arme stakker en zo kwamen we, met toch de geplande 110 km. op de klok, weer netjes om twee uur aan op het Hingen. Een heerlijke rit en over enkele weken, als John hopelijk weer wat beter kan fietsen, zullen we weer een knooppuntenrit op het programma zetten.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 4 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

WITTE STEIN-KESSEL

Alweer een heerlijk weertje. Dus veel volk. 15 Deelnemers voor de rit van vandaag. Hierbij weer een nieuw gezicht, Tjeu v. Pol, die al verschillende keren op zaterdag mee heeft gefietst wilde het ook een keer op de maandag proberen. John stelde voor om maar weer eens richting de Witte Stein te gaan en zoals gebruikelijk was iedereen het hiermee eens. De twee oprichters van dit selecte Suist-gezelschap, John en Har, namen plaats op de eerste rij en dan weet je dat het tempo echt "Pensionado's-Tempo" wordt. Niet hoger dan 28, voor deze oudjes is dat hard genoeg. En uit de gesprekken die gemakkelijk kunnen worden gevoerd bij dit tempo bleek dat iedereen dat geweldig vond, zo kun je tenminste nog een keer wat vertellen onder elkaar. Na een tijdje namen Pieter en Hub de kopplaatsen in en ook deze twee kleppers hielden zich goed aan de snelheid. Een genot om zo te rijden. Via de gebruikelijke wegen ging het richting Brüggen en zo naar Bracht. Omdat we de aanloop wat te kort hadden gemaakt waren we al na 45 km. bij de Witte Stein. Te vroeg voor de koffiepauze dus werd er besloten om er een lusje aan te breien. Over rustige binnenwegen ging het naar Belfeld en hier werd besloten om de andere kant van de Maas op te zoeken. Dus in reuver het veer over en zo naar

Kessel waar een prachtig plein is met verschillende terrassen. Op een van deze terrassen namen we plaats en we genoten lekker in het zonnetje van de koffie en vlaai. Na de werverdiende pauze gaven John en Nicole aan dat ze via neer naar huis wilden rijden omdat Nicole op tijd thuis moest zijn. Iedereen was het hier mee eens en de hele groep reed, nu met wat hogere snelheid want we hadden wind mee, lekker richting Neer en zo verder tot Wessem waar we een geweldige sprint te ziec kregen tussen Koos en Lex. Deze twee kleppers gingen er vol tegen aan en wie de punten heeft gepakt weet ik niet, zo ver waren ze weg. In Maasbracht reden Nicole en John rechtdoor en de rest bracht zoals gewoonlijk de mensen van Montfort netjes naar huis. Met 100 km. op de teller was het weer een prachtige rit. Als het weer gunstig is en de wind staat goed willen we volgende week weer eens richting België gaan want de knooppunten hebben we dit seizoen nog niet gehad. John zal proberen om een rit van rond de 110 km. te maken met natuurlijk een leuke pauzeplaats. Wat het gaat worden zullen we wel zien.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 28 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GLIMBACH-BEECK

Geweldige temperaturen en bijna geen wind, dus fantastisch fietsweer. Vandaag waren we met 12 rijders waarvan maar liefst 5 uit Montfort. Het was dus duidelijk dat deze mannen vandaag de route mochten bepalen. Na kort overleg werd besloten dat Piet Roumen ons weer eens door Duitsland mocht rondleiden. Dat hem dit wel is toevertrouwd is duidelijk. Het was de bedoeling om in eerste instantie richting de bruinkoolgroevet te gaan maar het bleek dat onderweg de plannen werden gewijzigd. Nu ging het via een mooie omweg richting Beeck waar zoals bekend heerlijke koffie en taart te krijgen is. Piet toverde weer allerlei voor de meesten nieuwe weggetjes uit de hoge hoed. Zelfs John, die normaal toch wel een beetje de weg weet, was op een gegeven moment het spoor helemaal bijster. Toch kwamen we af en toe door bekende plaatsen zoals Unterbruch, Kempen, Brachelen en Glimbach. Op een van de onbekende weggetjes hadden we het duizendste geluk. Omdat John eventjes last kreeg van zijn hart werd er gestopt. Toen we weer verder reden brak er vlak voor ons een flinke dikke tak van een boom af en deze viel dwars over de weg. Als we niet gestopt hadden had waarschijnlijk iemand dit flink stuk hout op zijn hoofd gekregen, en het was een behoorlijke joekel. Zo zie je maar weer, geluk moet men hebben in het leven. Op een gegeven moment waren we in de buurt van Lövenich en John dacht al een heerlijke Rosienenschnecke te krijgen. Maar Piet ging een andere kant uit en we kwamen in de buurt van Jülich. Omdat John om 2 uur thuis wilde zijn vroeg hij toch maar eens wat de bedoeling was. Want hij was nog steeds in de veronderstelling dat we naar de bruinkoolgroeve zouden gaan. Maar Piet zei dat we nog maar 8 km. van Beeck af waren. Dat was voor John een hele geruststelling want dan kon hij het nog gemakkelijk halen. Net achter Gereonsweiler kreeg Pieter een leuke band, dus er moest gestopt worden. John gaf aan dat hij nu de weg wel wist en hij kreeg toestemming om alleen door te rijden, anders haalde hij het niet. En hij had het perfect uitgekend want om 10 voor 2 was hij thuis, mooi op tijd en toch de 100 volgemaakt. Later kreeg hij nog door dat

de groep in Beeck gestopt was en lekker op het mooie terras hadden genoten van de koffie en de taart. Alweer een prachtige rit en iedereen blij. Vanaf volgende week, maandag 4 juni, zullen we weer gaan vertrekken om 9 uur zodat we weer wat meer tijd hebben om gezellig een terrasje mee te pikken.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 14 MEI

ROUTEVERSLAG PENSIONADO'S 14 MEI 2018

Een juiste beschrijving van de vandaag gereden pensionado's-route is geen gemakkelijke opgave. De een vond het een verrassingstocht, de ander sprak van een braggeltocht, een derde wilde het een toeristische route noemen.....

Feit was dat we met z'n achten (Piet C. – Geert C. – Cor van der V. – Lex Q. – Har F. – Annie van de V. – Jo S. – Paul G.) om 10.00 uur aan het vertrek stonden, hoewel John V. nog geprobeerd om via de groeps-app een uur later te vertrekken.

Zoals gezegd waren acht pensionado's aanwezig. Het was weliswaar op dat moment nog ietwat kil en vochtig, doch de weersvooruitzichten waren positief. Er werd besloten om in noordoostelijke naar de Witte Stein in Reuver te fietsen. Piet wilde nog wel eens een keer over het militaire terrein in Elmpt fietsen. Aan dat verzoek werd zonder morren voldaan. Via Montfort – Lerop – Roermond – Asenray en Boukoul werd het voormalige militaire terrein bereikt.

Na aan de wens van Piet te hebben voldaan, waren we al snel dicht in de buurt van de beoogde pauzeplaats. In onderling overleg werd toen besloten om door te rijden naar Lobberich. Waarom Lobberich, zal menig buitenstaander zich afvragen. De reden daarvoor was heel simpel: vorige week hadden we in Lobberich kennis gemaakt met een bakkerij waar verrukkelijke taarten te krijgen waren. Dus.....

Na de pauze begon een prachtige (alhoewel?) tocht terug. Omdat niemand de juiste route wist, werd er op goed geluk langs en over allerlei, voor iedereen nieuwe wegen gefietst. We maakten op die manier kennis met dorpjes en gehuchten waarvan we het bestaan niet wisten. Als pensionado kom je zo wel nog eens ergens! Uiteindelijk reden we via Kaldenkirchen de Duits-Nederlandse grens over. Via Tegelen, Belfeld, Reuver en Swalmen werd er richting Asselt gereden. Daar liet Cor ons nog kennismaken met een totaal nieuwe route richting Roermond. Na een stuk door de binnenstad van Roermond gereden te hebben, koersten we over de Stenen Brug naar Herten. Vervolgens ging het naar Ool en boven over de nieuw aangelegde dijk naar Merum. In Linne vond Geert het goed geweest en nam de kortste weg naar Montfort. Echter Cor had nog een verrassing in petto. Na Linne werd er richting Maasbracht en daarna zelfs naar Echt gefietst! De mannen uit Montfort vonden het een mooi gebaar om nu ook eens de mensen uit Echt netjes naar huis te begeleiden! Chapeau mannen!! Zo kwam er na 100 km een einde aan, wat zullen we zeggen, een verrassingstocht. Of was het toch meer een braggeltocht? Laten we positief afsluiten en het een toeristische tocht noemen! Eén ding is zeker: het gaat er niet om waar we fietsen als we maar lekker kunnen fietsen! En lekker was het vandaag!!!

Kort oponthoud.

Verslag van de twee "Watjes"

's Morgens om 9 uur viel er wat motregen, dus John dacht dat het verstandig zou zijn om de rit een uurtje uit te stellen. Maar hij had buiten de waard gerekend. Om 10 uur stonden 8 bikkels klaar voor de traditionele maandagrit. John kreeg het verwijt dat hij wel schreef over watjes, maar nu liet hij zich toch royaal in de kaart kijken. Wie ie er nu het echte Watje? Omdat John had afgesproken met Nicole om om 11 uur te gaan kon hij nu niet meer terug. Om 11 uur waren er geen andere rijders dus hebben John en Nicole samen een ritje gemaakt. Ze hebben heerlijk gefietst. Het zonnetje begon te schijnen en het was prachtig. Samen hebben ze 70 km. gereden, maar het echte werk is natuurlijk geleverd door de mannen en vrouw van 10 uur.

VERSLAG RIT PENSIONADO'S D.D. 7 MEI 2018

Even voor de klok van half drie keerden we terug op 't Hingen na een rit van 110 km. Piet Roumen was vandaag de wegkapitein en achteraf bleek dat een heel goede keuze geweest te zijn. Hij leidde ons over veelal rustige, mooie en voor velen onbekende wegen. Met 14 pensionado's werd even na 10.00 uur vanaf de Kasteelweg vertrokken. John had een snipperdag genomen en was met familie een dagje naar de Efteling. Via Montfort, Lerop en Roermond werd koers gezet richting Asenray. Voorbij Boukoul reden we buurland Duitsland binnen. Even later konden we kennismaken met de voormalige vliegbasis van Elmpt. Dit militaire terrein is langzaam veranderd in een mooi natuurgebied waar het heerlijk fietsen is. Via Brügggen en Kaldenkirchen werd Lobberich bereikt. Hier werd bij Café Seeger gepauzeerd. Volgens hun eigen website heeft men hier "de feinste Torten, Confiserie und Eis". Ook kan men er genieten van "Leckere Momente, die Ihren Alltag angenehm unterbrechen.

Geschaffen mit bester Handwerkskunst". Een goede pleisterplaats dus!

Na te hebben genoten van de heerlijke Kaffee und Kuchen werden de racekarretjes weer tevoorschijn gehaald en kon de tocht voortgezet worden. Gelukkig nu met de wind grotendeels in de rug. De mensen die de rit naar Kevelaer al vaker hadden gefietst, bemerkten al snel dat we op bepaalde momenten op voor hen bekende wegen terechtwamen. Stilaan bereikten we het Meinweggebied en in Herkenbosch aangekomen, namen we afscheid van onze navigator (Piet bedankt voor de mooie rit!). In St. Odiliënberg boog Pieter af richting Heel. Nadat we in Montfort onze Montfortse fietsvrienden hadden uitgezwaaid, werden de laatste kilometers in een sterk uitgedund groepje volbracht en bereikten we, zoals gezegd, rond half drie 't Hingen.

Om met de bekende woorden te eindigen: lekker gefietst vandaag!

Paul

MAANDAG 30 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BEECK-GANGELT

In de nacht van zondag op maandag was er onweer en heel veel regen. Maar om 10 uur 's morgens was het droog. Toch maar 5 rijders die het aandurfd en om te gaan fietsen. Annie, Steven, Koos, Har Fijen en John Vergoossen waren de dapperen. Zou de rest toch wat erg voorzichtig zijn? Hopelijk worden het ook geen watjes zoals het Fluitend Hert stelde in het verslag van afgelopen donderdag. Hars stelde voor om hem de kortste weg naar Beeck eens te laten zien. Hij wilde nl. eens met Toos hier naar toe fietsen en dan moet het niet te ver zijn. Natuurlijk werd aan dit verzoek gevolg gegeven. Koos en Steven kweten zich uitstekend van de taak van kopmannen nu Henk en Wil er niet waren. En dat deden deze twee kleppers perfect. Een lekker tempo en iedereen mooi in het wiel, dan was het best te doen ondanks de straffe wind. Via Waldfeucht ging het Duitsland in. En hier had het noodweer nog veel erger toegeslagen. Overal op de route van vandaag lagen steeds grote stukken vol met modder die van de velden was afgedreven. Op plaatsen was de smurrie wel enkele centimeters dik. Dus de fietsen zagen er al gauw niet meer uit. Maar het bleef droog, dus evengoed konden we lekker fietsen. Na 31 km. kwamen we aan bij het Café in Beeck. Maar hier waren de mensen ook volop bezig met modder ruimen, dus zijn we maar niet op het terras gaan zitten. De terugweg ging via Straeten en om toch nog wat kilometers te krijgen gingen we via Kreuzrath naar Gangelt. Van hieruit, met de wind in de rug, naar Vintelen en zo richting Breberen. Omdat er niemand uit Montfort bij was vandaag besloten we maar om Steven naar huis te brengen. Dus we reden via Isenbruch naar Susteren waar we hem netjes afzetten. De rest ging rustig naar het Hingen waar we met 75 km. op de klok mooi op tijd weer thuis waren. De fiets waren weer eens toe aan een flinke poetsbeurt, maar evengoed was het een heel leuke rit vandaag.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 23 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BEMELEN

Alweer heerlijk weer, alleen stond er een straffe wind. Vandaag waren we met maar liefst 18 rijders, dus een flink peloton. Zoals gebruikelijk werd er gekozen om eerst tegen de wind in te fietsen. Dus richting Zuid-West. Via de Graetheide ging het naar Catsop en hier werd de Slingerberg van de achterkant beklommen. In de afdaling van de Denneberg reed Koos lek, maar met behulp van zo'n patroon en het vakmanschap van Piet was dat snel opgelost. Die vulpatronen zijn inderdaad, zoals de razende reporter opmerkte, een uitkomst. In Amby kwamen we Leon Renet nog tegen die, omdat hij wisselende diensten moet draaien heel veel alleen fietst. Nu beklommen we de Bemelerberg, iedereen natuurlijk in zijn eigen tempo. Boven werd er netjes gewacht en er werd zelfs geopperd om in Wolfshuis een kopje koffie te derinken. Maar het café hier was nog gesloten, dus maar weer verder.

De terugweg ging via de gebruikelijke route, de Daalhemerberg af en zo door Valkenburg naar Ravensbos. In Schimmert werd natuurlijk de afslag Vuilnisberg gepakt en zo naar de Beukeberg. John maakte zich al klaar om in de afdaling van Hillensberg een ultieme aanval te plaatsen maar de kopmannen hadden andere plannen. Ze namen de afslag richting Schinveld. Har v.d. Vorst kreeg hier een lekke band, maar de kopmensen hoorden niets. Dus een groot deel van het uitgebreide peloton reed door, maar na een tijdje merkten ze toch dat er iets niet klopte en kwamen ze terug. Ook dit euvel werd snel verholpen en met de rest van de vulpatroon van Koos werd de band op spanning gebracht. De rest van de rit verliep soepeltjes, al moesten de grote kleppers wel afgeremd worden want ze hadden er weer zin in. In Koningsbosch draaiden Paul, Lex en John af naar huis en de rest van de groep bracht gewoontegetrouw de mensen uit Montfort netjes naar huis. Alweer een heerlijke trip. Nu wel al wat hoogtemeters al ontbrak ook vandaag de koffie weer. Hopelijk kunnen we volgende week toch onze eerste tussenstop maken.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 16 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BUDEL

Het weer was geweldig, eindelijk voorjaar. Dus allemaal present in korte broek. Een enkeling had nog wel mouwstukken aan maar met zulk lekker weer zal dat gauw afgelopen zijn. Het voorstel kwam om Henk wegkapitein te maken en deze taak nam hij met verve op zich. Het gebruikelijke begin via Maaseik naar Stramproy en zo naar Altweeterheide. Hier week Henk van de gebruikelijke route af en hij bracht ons via prachtige wegen richting Weert waar we uitkwamen bij de IJzeren Man. Het tempo was uitstekend en de twee kopmannen, Henk en Wil, hielden dit heel goed in de hand. Via Budel ging het nu richting Maarheeze. Dus een streek die we niet zo vaak rijden. Op de weg langs de A2 werd de gaskraan toch eventjes opgedraaid want de mannen moeten toch hun energie kwijt. De snelheid kwam nu ruim boven de 30 maar John (wie anders?) trok meteen aan de belen het tempo zakte tot normale waarden. Over totaal onbekende, maar wel heel mooie wegen, kwamen we uit in Laaren zo naar Kampershoeke. Via Schoor ging het nu naar de weg langs het kanaal en over deze lange, eentonige weg richting Panheel. Har v.d. Vorst draaide hier af want hij moest eerder thuis zijn. De rest ging via de Stuw in Linne en zo richting St. Odiliënberg. Zo kwamen we met dik 100 km. weer terug op het Hingen heerlijk gefietst en iedereen tevreden. Maar het is wel de bedoeling dat we in het vervolg, als het weer zulk lekker weer is, toch een tussenstop in te lassen. Want de Pensionado's willen toch ook wel genieten van het leven en daar hoort zo'n koffiestop echt wel bij. Dus in het vervolg bij goed weer een koffiestop met natuurlijk een lekker stuk vlaai.

Het Fluitend Hert

Rit pensionadas 9 april 2018

Aan de start een groot aantal deelnemers, netjes genoteerd door John. Huub stelde voor om een rit richting Elmpt te rijden. En dan weet je het wel: het wordt dan een mooie rit met de vele binnenwegen waar bijna iedereen van ons zou verdwalen. De ritten van afgelopen weekend werden nog even geëvalueerd en we concludeerden dat alles netjes was verlopen. We vertrokken via Montfort naar de Melicker OO. Halverwege draaiden we af richting Andreasmolen en vervolgens langs de gevangenis naar Asenray. Hier volgden we de oude Rijksweg tot Elmpt. Toen links af richting Bruggen en Swalmtal. Via allerhande binnenwegen kwamen we in Niederkrüchten uit. Langs de zandkuil reden we richting Arsbeck, Vlodrop, Posterholt, Putbroek naar Montfort. Hier nemen we afscheid van de Montfortanen en reden we langs de ruïne naar Sint Joost. Hier nemen we afscheid van elkaar en hadden 90 km afgelegd. Huub bedankt voor de mooie rit. En voor de rest het mooie weer en het tempo was prima. Geert was vandaag de pechvogel met 2 defecte banden, maar met onze vaste mecaniciens Piet en John was het varkentje snel gewassen. Valt nog te vermelden dat John V in de buurt van Elmpt ergens is afgedraaid. Gelukkig kan hij steeds meer km met ons meerijden. (vandaag 70 km. gereden.)

MVG

Har van der Vorst

2 april 2018; 2e Paasdag; 10.00 uur.

Droog weer en even later zo nu en dan een waterig zonnetje; en dat bij een temperatuur van 5° á 6° bij de start. Bij John stonden 10 mannen en vrouwen aan het vertrek (Annie, Nicole, Cor, Henk, Huub, John, Piet, Pieter, Sjeer en Wil). Voorgesteld werd om het oostwaarts te zoeken en John stelde voor "Tripsrath". Via de Slek reden we naar Koningsbosch; hier werd het kopwerk overgenomen van Huub door Wil en zo hebben Henk en Wil de hele rit op kop gereden; waarvoor dank. Wij hebben geen "binnenwegen" genomen maar wat "grotere" en vooral droge wegen; via Saefelen en Schierwaldenrath ging het naar Birgden; hier sloegen John en Nicole af. Vervolgens naar Hatterath over het industrieterrein van Rischden naar Tripsrath.

Dan via Uetterath en Randerath naar Dremmen. Hierna via weer Uetterath. Straeten, Pütt, Braunsrath naar Haaren. Grensovergang, Putbroek; daarna zijn de deelnemers van Montfort weer verwend en zijn "thuis" afgezet. De overigen reden vervolgens ook zelf huiswaarts. De ritafstand van vandaag ca. 75 km. Het tempo was voor iedereen goed te volgen. Aanvankelijk weinig, later 'n wat aantrekkende wind.

HvE

Donderdag middag rit 29 maart.

Aan het vertrek John Wolters en Har van de Vorst, verder was er niemand te zien. Misschien afgeschrikt door de donkere wolken in de lucht. Maar de thuisblijvers zullen achteraf wel spijt hebben gehad,

Ik zal het verslag maar kort houden, we hebben het rondje van John gefietst naar Catsop en terug. Deze route is bij velen van ons wel bekend. We hebben er een rustige trainingsrit van gemaakt en af en toe zelfs onder een stralend zonnetje. De lengte van de rit was 70 km.

Mvg

Har van der Vorst.

Maandagrit pensionado,s 26 maart.

Rondom Geilekirchen zullen we de rit maar noemen.

Na evaluatie van de rommelige rit van afgelopen zaterdag vertrokken we met 13 rijders. John gaf aan dat hij een uurtje mee ging fietsen en dan zou afdraaien. (bouw het maar rustig op).

Vandaag hadden we een rit naar Duistland onder aanvoering van Huub en dat weet je het wel. Via de bekende wegen naar Posterholt –Karken. Toen kwam de specialiteit van Huub naar voren, de voor bijna iedereen onbekende binnenwegen door het mooie binnenland van Duitsland, midden door de velden en langs de windmolens. In begin van de rit was het nog een beetje mistig en fris, maar na een tijdje verdween deze en kwam het zonnetje door. In de buurt van Effeld draaide John af richting huiswaarts en de rest vervolgde hun weg. Lex is meegefietst tot Geilenkirchen en draaide hier af(moest naar de tandarts).

We hebben genoten van deze mooie tocht en deze route is voor mij moeilijk te omschrijven, maar we hebben de volgende plaatsen aangedaan of net voorbij gereden: Kempen, Hochbruch, Brehm, Fell, Oberbruch, Porselen, Ueterath, Tripsrath, Hochheid, Suggesterath, Geilenkirchen, Teveren, Gilrath, Niederbusch, Gangelt, Schierwalderath, Laffeld, Haaren, Annendaal, Montfort en Sint Joost. Zonder Huub hadden we deze mooie route nooit gevonden, bedankt hiervoor.

Toen we terug waren op de plaats van bestemming hadden we 95 km afgelegd het was een prettige rit zonder gemor of gemopper. Henk en Wil hebben de hele weg het kopwerk verzorgd en wel met een zodanig tempo dat iedereen het kon volgen.

Mvg,

Har van der Vorst.

Opmerking van John.

Ik heb inderdaad meegereden tot Kempen en ben hierna afgedraaid naar Effeld en zo terug naar huis. In de groep was het heerlijk fietsen. Een lekker tempo, goed te doen en iedereen zat gezellig te kletsen. Zo kan het dus ook. Ik had zelfs zin om mee door te rijden maar het lijkt me toch beter om het HEEL RUSTIG op te bouwen.

John

Maandagrit pensionado.s 19 maart 2018

Ondanks het koude weer en de gure wind stonden toch nog 5 rijders aan het vertrek. Te weten: Wil van Montfort, Koos Jans , Geert Creemers, Piet Clout en Har van der Vorst. John gaf aan dat hij nog niet mee ging, reed voorlopig nog korte rustige ritjes. Vandaag ging de rit richting Duitsland gezien de stevige noordoostenwind. Vol goede moed gingen we via ,Höngen naar Susterseel. Geert stuurde ons via een aantal nieuwe wegen richting Gangelt- Langbroich-Harzelt naar Laffeld. Vanaf hier over voor mij deels onbekende wegen naar Karken-Steinkirchen richting Effeld. Toen via-Etsberg- Vlodrop -Holst richting Montfort. Hier namen we afscheid van Wil, Geert en Piet. Met ons tweeën reden we richting Sint Joost. Hier aangekomen stond 65 km op onze tellers. Afgezien van de gure wind was het toch nog een mooie rit.

Nog te vermelden valt dat Geert een nieuw weggetje wist. In het begin ging het nog , maar het werd steeds slechter en opeens stopte zelfs de asfaltverharding, zodat we nog een 200 meter door de modder moesten. Op de verharde weg aangekomen hebben we met gras de banden gepoetst om verdere problemen te voorkomen, sommige hadden zelfs de click-pedalen en schoenen vol modder. Na enig poetswerk konden we onze weg hervatten.

MVG

Har van der Vorst.

MAANDAG 12 MAART

MAASMECHELEN

Aan het vertrek stonden 15 deelnemers, waaronder Piet Peeters, Peter Schmitz en Henk Hees die hun eerste rit maakten dit jaar. Na enig overleg werd besloten om over de trambaan naar Niel bij As te rijden in de hoop dat het daar minder waaide. Bij de Valk reed Har lek, met behulp van Piet was dit euvel snel verholpen en konden we weer verder. Voor Niel bij As draaiden Lex en Pieter om richting naar huis, ze vonden het ver genoeg gezien hun conditie(ziekte en verhuizing). In Niel bij As reden we over de brug richting Maasmechelen, halverwege gingen we rechtsaf over de mechelseide naar Oud Rekem. Na verkenning van het oude centrum kwamen we bij de Zuid Willemsvaart. Hier richting huiswaarts. In Maasmechelen aangekomen hebben we even overlegd om een andere route naar huis te nemen, we wilden Heppenert vermijden. Besloten werd om over de brug naar Elsloo te gaan, zo gezegd zo gedaan.

Vervolgens via Kleine Meers en de bekende wegen naar huis. Inmiddels ging bij sommige

rijders de afstand een rol te spelen, maar met enig duwwerk werden de gaten weer dichtgereden en de bruggen bedwongen. Op het Hingen aangekomen hadden we 90 km afgelegd. Hier namen we afscheid van iedereen, het was een mooie fietstocht met bijna voorjaarsweer, alleen de wind speelde ons af en toe parten.

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

Maandagrit pensionado's 5 maart.

Na de koude dagen van afgelopen weken was het vandaag weer lekker weer. Aan de start stonden 10 deelnemers, Annie was na een langdurige blessure ook weer van de partij. John gaf aan dat hij ook een klein uurtje mee ging fietsen, hij zou onder weg afdraaien. Er werd gekozen voor een rit naar het zuiden, er stond na lange tijd weer eens een zuidelijke wind. Met Har en Wil op kop gingen we via de Bellekesweg richting Roosteren, deze weg was zodanig vies dat onze karretjes al snel besmeurd waren met modder. Maar dit hoort er bij in dit seizoen. Vervolgens in Oud-Roosteren linksaf en via het fietspad langs het industrieterrein naar Born. Hier boog John af via Schipperskerk reed hij alleen naar huis. Toen richting Graetheide naar de brug bij Elslou. Hier werd de oversteek gemaakt naar België, toen langs het kanaal en het fietspad door het bos naar Maaseik, Echt en Hingen. Op het Hingen besloten Koos, Wil en Har om nog mee te rijden tot Montfort, na afscheid te hebben genomen fietsten we nog door tot aan de boerenbond in Maasbracht en hier namen we afscheid van Wil. Koos en Har bleven nog over en deze fietsten gezamenlijk naar Sint Joost, hier aangekomen hadden we 80 km op de tellers. We hebben het tempo zodanig laag gehouden dat iedereen goed kon bijhouden.

Na lange tijd weer een mooie fietsdag.

Gr

Har van der Vorst.

MAANDAG 26 FEBRUARI

LONE RANGER

Vandaag was ik de lone ranger, alleen aan de start voor rondje 50 km. Van Pey naar Sleek, via Ilbrink naar Koningsbosch-Spaanshuisken. Vervolgens langs de grote weg tot in Vlodrop-Etsberg. Wat een pokkenstuk, hier had ik de ijzige noordooster pal van voren en die blies steeds harder, ik kwam niet boven de 26 uit. De moraal hield ik er in door steeds te denken aan het liedje Hoe Sterk Is De Eenzame Fietser van Boudewijn de Groot. Maar ik was blij dat ik in Etsberg kon afslaan naar Herkenbosch en de wind van opzij kreeg. Vanuit Herkenbosch naar St. Odiliënberg via de Oo. In de Oo was het pas echt lekker, wind in de rug en lekker zonnetje, maar wel koude tenen. Via Oberg naar Linne, Maasbracht-Beek, Montfort (ik wilde de gedragscode dat we onze Montforter coureurs thuis afleveren respecteren) en eindpunt St. Joost. Dik 50 km gereden, ondanks de kou toch lekker gefietst.

Groet

Koos

Maandagrit pensionada's 19 februari 2018.

Ondanks de koude kwamen toch 9 mensen opdagen. Te weten Har Feijen , Har van der Vorst, Wil van Montfort, Wil Nissen, Jo Storms, Piet Clout, Huub van Eck, Geert Creemers en Lex Quadvlieg. Aangezien de wind uit het zuiden waaide werd besloten om via Maaseik, Wurfelt, over het fietspad naar Niel bij As te fietsen. Halverwege het fietspad sloeg het noodlot toe, de bekende kreet lek klonk. Huub had zijn achterband lek. Met behulp van Wil en Piet wed het klusje geklaard. Toen we wilden vertrekken bleek ook de voorband lek. Dus opnieuw werk aan de winkel en iedereen begon af te koelen en lichtjes te bibberen van de kou. Vol goede moed gingen we verder, maar 400 meter reed Huub opnieuw lek(hoeveel pech kun je hebben met dit weer). Na een grondige inspectie van de buitenband werd besloten om deze te vervangen door de reserve buitenband van Wil van Montfort. Omdat we inmiddels bijna onderkoeld waren besloten Wil en Har de route in te korten. We reden tot aan de Zuid-Willemsvaart en gingen hier linksaf richting Maasmechelen. Met de wind tegen en langs het water zakte de temperatuur onder de een graad.

Na enkele kilometers langs het kanaal gereden te hebben gingen we linksaf richting Berg aan de Maas en van hieruit de bekende weg naar Maaseik, Roosteren en Hingen. Hier aangekomen hadden we 65 km op onze tellers en waren we ondanks de platte banden toch blij dat we gefietst hadden.

Gr

Har van der Vorst.

Donderdag 8 februari

Het was koud, maar er stond een waterig zonnetje. Aan de start 5 rijders, Berrie Thoolen, Jo Storms, lex Quadvlieg, Wil van Montfort en Har van der Vorst. Berrie gaf aan dat hij om 15.30 uur thuis moest zijn, dus werd de route hier aan aangepast. We besloten om via de autowegbrug in Elsloo naar België te rijden en dan langs de Maas terug naar huis. De wind was niet al te sterk en met Wil en Berrie op kop werd een zodanig tempo gereden dat niemand in de problemen kwam. In Roosteren draaide Jo af richting Susteren.

Op het Hingen aangekomen hadden we 65 km afgelegd, niet slecht voor een koude winterdag,

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

Maandag 5 Februari

Meinweg-Lüttelforst

Ondanks enkele afmeldingen (griep en te koud) stonden er toch nog 6 mensen aan het vertrek. Koos, Lex en Har, Wil van Montfort , Har Fijen en John Vergoossen. John gaf aan dat hij om 12.00 uur weer thuis moest zijn i.v.m. afspraak bij de fysiotherapeut. Vandaag was een noordoostenwind en dus werd gekozen om richting Meinweg te rijden. In Sint Odilienberg bij de afslag van de OO reden John en Har F rechtdoor omdat John eerder thuis moest zijn en Har gaf aan dat hij nog te weinig had gefietst. Toen waren we nog maar met zijn vieren. Vol goede moed met de wind op de kop beklommen we de Meinweg, gezien het mooie weer stelde Wil voor om via Luttelstorf door het bos te rijden. Van hieruit richting Effelt en Dahlheim. Door het bospaadje naar de verharde weg richting Vlodrop-Station. Hier besloten we om via de Etsberg , Holst , Reutje naar huis te rijden. In Sint Joost namen we afscheid van Wil en de rest ging tevreden naar huis. Op onze tellers stond een afstand van 70 km. De kopmannen voor vandaag waren Koos, Har en Wil. Dank zij het lekkere zonnetje was het een mooie rit.

Met vriendelijke groet.

Har van der Vorst

ROUTEVERSLAG PENSIONADO'S 29 JANUARI 2018

Was het de harde wind? Waren het de dreigende wolken? Feit was in ieder geval dat er zich slechts zeven rijders aan het vertrek op de Kasteelweg meldden (Wil, Koos, Piet, Geert, Jo, Lex en Paul). Met Wil en Koos op de eerste rang (een plek die deze twee kleppers de gehele rit niet meer uit handen gaven!) werd in zuidelijke richting vertrokken. Via Holtum, Buchten en Born werd Graetheide bereikt. In het open veld leek de harde wind er nog een schepje boven op te gooien. Terwijl Wil en Koos maar doormaalden, piepte en kraakte het achterin flink. In Stein werd besloten om het gevecht met en tegen de wind te staken en koersten we verder richting Urmond en terug naar Graetheide. Met de wind nu vol in de rug liep het tempo lekker omhoog. Geert had zich intussen opgeworpen als wegkapitein en loodste ons via allerlei wegen door Born en Nieuwstadt. Daar draaide Jo af richting Susteren. Vervolgens werd nog even de grens overgestoken. Via Isenbruch en Schalbruch kwamen we in Koningsbosch. Geert en Piet moesten natuurlijk weer netjes thuis gebracht worden, dus kozen we ervoor om via Maria-Hoop naar Montfort te rijden. Met 65 kilometers op de teller werd rond de klok van half twee de thuishaven weer bereikt. Hoewel het door de harde wind geen gemakkelijke rit was, kunnen we toch stellen dat we lekker gefietst hebben!

Groeten,

Paul

Donderdag 25 januari

Er stonden deze middag maar 3 mensen aan het vertrekpunt. Te weten Pieter, Paul en Har v.d.V. Berrie Tholen en Wiel Leurs kwamen even kijken, maar ze gingen alleen fietsen, er

waren te weinig mensen. Gezien de windrichting werd besloten om zuidwaarts te fietsen. Dus richting Roosteren, achter Roosteren kwamen we Berrie en Wiel weer tegen, ze zeiden dat het in het zuiden al regende. Dus draaiden we de dijk op richting Maaseik. Van hier uit langs de Maas tot Kessenich, via het fietspad richting Neeritter. Vervolgens via Haler, Ell en Kelpen-Oler. Toen naar Grathem en richting Maasbracht en via Berkelaar naar huis. De afgelegde afstand bedroeg 55 km. Net ver genoeg want in Echt aangekomen begon het te regenen. Het was een mooi ritje met minder wind dan maandag.

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

Maandag 22-01-2018

Rondje Helden

Er stonden 9 mensen aan het vertrekpunt bij John. John zelf stond in zijn burgerkloffie , i.v.m. overbelasting moet hij een weekje rust houden (doe dat dan ook maar).

Omdat het in het zuiden misschien zou gaan regenen kozen we voor richting noorden.

Aangezien Har hier het beste de weg weet werd hij aangewezen als wegkapitein. Samen met Wil nam hij de koppositie in richting Montfort, Sint Odiliënberg en via het fietspad door de bos naar de fietsbrug in Linne, het was ondanks de toch stevige wind goed te doen en iedereen kon goed volgen , ook Lex en Paul , dit was voor hun de eerste rit dit jaar bij de Pensionados. Vol goed moed reden we via Hanssum naar Kessel en hier binnen door naar Helden en via de Gruize Epper naar Neer en via het Leudal naar Baexem en Grathem, hier begonnen enkele mensen toch last te krijgen van de afstand en dus werd het tempo getemperd, inmiddels had Jo Storms in Helden de koppositie ingenomen.

Via Panheel ,Maasbracht richting Montfort om de mensen van Montfort naar huis te brengen, dit begint bijna een traditie te worden.

Met 85 km op de klokjes werd het eindpunt bereikt.

Er moet nog vermeld worden dat Wil de gehele weg op kop heeft gereden, petje af.

M.v.g

Har van de Vorst.

DONDERAG 18 JANUARI

CODE ROOD

Een stevige westerstorm trok vandaag over ons land. Er werd zelfs Code Rood gegeven wat betekent dat je niet de straat op moest gaan. daarom is er hoogstwaarschijnlijk niemand gaan fietsen deze donderdagmiddag.

MAANDAG 15 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

STEIN-SCHALBRUCH

Een voorbode voor het onstuimige weer wat we zullen gaan krijgen. Om 11 uur was het nog droog, maar de voorspellingen waren dat het rond 2 uur zou gaan regenen. En ook stond er al een stevige wind die in de loop van de dag nog sterker zou gaan worden. Toch waren er weer 9 dapperen die het aandurfd. De vaste deelnemers en voor het eerst op maandag Har Fijen die de vorige week ziek was. Goede raad was duur, gingen we te ver weg dan konden we flink nat worden. Ook moest er rekening gehouden worden met de straffe wind, maar daar hebben we Wil en Henk voor. Het voorstel was om richting Graetheide te gaan en dan zagen we wel verder. Met de twee sterke kleppers op de eerste rij ging het zuidwaarts. De rest probeerde zich zo goed en zo kwaad als het ging te verschuilen en zo konden we toch in een lekker tempo tegen de wind opboksen. In Graetheide werd besloten richting de Brug in Stein te gaan, maar even later begon het al te druppelen. Dat krijg je als je zo dicht bij de Maas zit. Daarom werd van het plan België afgezien en werd gekozen voor de optie Duitsland. Via Guttecoven ging het richting Volvo. Onderweg gaf har aan dat hij afdraaide maar hij wist schijnbaar een kortere weg want bij de Volvo zat hij voor ons. Via Nieuwstadt ging het nu naar Isenbruch en van hieruit naar Schalbruch. In Isenbruch draaide Jo Storms af naar huis, hij had het wel gezien en wilde droog thuis komen. Van schalbruch naar Koningsbosch kregen we weer een pittig stuk wind waarbij de mannen van de knapen werden gescheiden. Maar op het eind van dit stuk werd netjes gewacht en zo ging het richting Böhmerwald. Har had het nu wel gezien en van hieruit reed hij rechtdoor naar huis. Even goed een geweldige prestatie als je terugkomt van een fikse verkoudheid. De rest besloot om de mensen uit Montfort thuis af te leveren en via Maria Hoop ging het naar "Moofert". Maar de lucht betrok steeds meer en bij de Veestraat besloten Henk, Har en John af te slaan naar St. Joost. Het begon stiekem te druppelen maar door de harde wind werden we evengoed niet echt nat. John had het nu helemaal gehad en de twee sterke mannen moesten hem netjes uit de wind houden. Bedankt heren, ik zat er echt helemaal doorheen. Met 65 km. op de teller kwamen Henk en John weer terug op het Hingen. John helemaal uitgepeerd en Henk nog zo fris als een hoentje. Klassenverschil is er nu eenmaal altijd. Maar evengoed blij dat we toch weer hebben kunnen fietsen, ook al was het afzien vandaag.

Het Hijgend Hert (Wat een geluiden tegen de wind in)

DONDERDAG 11 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK-ALTWEERTERHEIDE

Eindelijk eens een keertje een lekker weertje. Niet koud en bijna geen wind. Dus was het meteen lekker druk op het Hingen. Maar liefst 10 rijders hadden de weg naar De Dijk gevonden. De "Vaste" deelnemers, Henk, Wil v. Montfort, Geert, Har v.d. Vorst, Jo Storms, John Vergoossen, Har Fijen en

Pieter Stassen. En vandaag voor de eerste keer op donderdagmiddag verschenen Berrie Thoolen en Wil Leurs. Ze hadden gehoord dat er op deze donderdagmiddagen in een rustig tempo werd gereden en dat wilden ze ook wel eens meemaken. Omdat Berrie om half vier zijn dochter uit school moest halen wilde hij wat eerder thuis zijn, dus hij zou samen met Wil wat eerder afdraaien. Er werd voor de verandering maar weer eens gekozen voor een vlak ritje richting Maaseik en zo naar Stramproy, welbekend voor de meesten onder ons. Henk en Har gaven het tempo aan en er werd inderdaad rustig gereden. Netjes rond de 30, voor iedereen goed te doen. Achter Maaseik nam Wil v. Montfort de plek van Har over en het tempo bleef zoals het was, dus geen gemopper maar lekker fietsen. In Stramproy besloten Berrie en Wil via Neeritter naar huis te fietsen zodat ze mooi op tijd waren. De rest ging via Altweeterheide, Stramproy en Swartbroek de bekende weg. Omdat enkele rijders een tijdje niet hadden gefietst kwam het verzoek om een kilometertje langzamer te rijden. Natuurlijk werd hier meteen gevolg aan gegeven zodat niemand in de problemen kwam. Ell, Grathem, Heel en zo naar de Stuw. In Maasbracht-Beek reden har Fijen en Pieter rechtdoor naar huis. Ze vonden het wel genoeg voor de eerste keer. De rest bracht Geert netjes thuis naar Montfort en via St. Joost ging het terug naar het Hingen. Met een kleine 75 km. op de teller en evengoed een, zeer zeker voor de wintertijd, mooi gemiddelde kwamen we rond half vier terug op onze thuisbasis. LEKKER GEFIETST, precies zoals het de bedoeling is bij de Pensionado's. Dus wat let jullie, kom op donderdagmiddag om 1 uur naar het Hingen en dan bekijken we wel wat er mogelijk is.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 8 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GILRATH-HEINSBERG

Ook voor de Pensionado's was het vandaag de eerste dag. Wel frisjes, maar met de wind viel het mee en iedereen was goed ingepakt, dus het was best te doen. Annie kwam om 11 uur eventjes Nieuwjaar wensen en ze gaf aan dat het steeds beter ging met haar schouder. Gelukkig, en we zullen haar dan ook spoedig weer terugzien op de fiets. 9 Rijders stonden om 11 uur klaar voor dit eerste ritje. Hub en Geert gaven aan dat ze rond 1 uur thuis wilden zijn. Omdat de wind uit het oosten kwam werd er gekozen voor Duitsland. Hub en Geert konden dan, als ze dat wilden, afdraaien als ze meenden te laat te komen. De twee kleppers uit Montfort die het Duitse land op hun duimpje kennen namen het voortouw. Wil Nissen en Hub waren de eerste kopmannen. In een rustig tempo ging het richting Illbrink, de eerste klim voor dit jaar. Hierna ging het rustig de grens over in Saefelen en toen namen Wil v. Montfort en Henk het kopwerk over. Ook deze twee kleppers hielden het vandaag heel netjes. Goed kijkend of de groep compleet bleef ging het richting Birgden en naar Gilrath. De wind blies steeds tegen en de mindere goden hielden zich netjes verscholen achter de brede ruggen van de voorgangers. Via Hochheid en Tripsrath, waar Hub ons een mooie doorsteek naar Ueterath voortoverde ging het nu richting Apshofen bij Heinsberg. Van hieruit werden de fietspaden opgezocht en met de wind in de rug was het heerlijk fietsen. Zo kwamen we weer uit in Haaren en via Putbroek ging het naar Montfort waar we de 4 Montfortanen netjes afleverden. Hub en Geert waren wel wat later maar omdat het zo'n lekker fietsweer was maalden ze daar niet om. De gebruikelijke route over St. Joost naar het Hingen en met 65 km. op de teller was dit een mooi begin van een nieuw seizoen voor de Pensionado's. Hopelijk zullen we ook dit jaar weer vele mooie ritten kunnen maken en als het gaat zoals vandaag zal niemand in de problemen komen, en dat is toch de bedoeling van de Pensionado's.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 4 JANUARI

Het wil maar niet lukken. Vandaag alweer de hele middag regen. Zo krijgen we de kilometers nooit bij elkaar.

